

(foto Björn Willems)

Verder in dit nummer:

- *Eerwaarde Rector* 2
- *Storme aan de K.U.Leuven* 3
- *Negentig per uur met de fiets* 5
- *Godsdienstles is een getuigenis* 8
- *Schape als presidium* 9
- *Hokjesdenken* 10
- *Mensen in beeld* 11
- *Receptiologie.tk* 12

Gratis diplomasupplement voor iedereen

Een diploma zal in de toekomst niet enkel de vermelding 'bachelor' of 'master' dragen. Het diploma zal ook specifieke informatie over de opleiding vermelden, zoals de studieomvang uitgedrukt in studiepunten. Naast die meer uitgebreide info, zullen afgestudeerde studenten automatisch en kosteloos een zogenaamd diplomasupplement ontvangen.

Dit diplomasupplement verhoogt de transparantie en de duidelijkheid van de Vlaamse hogeronderwijsdiploma's. Het supplement verschaft onafhankelijke gegevens over de opleidingen, wat de internationale kwaliteitserkenning van de Vlaamse getuig-

schriften moet bevorderen. Op deze manier kunnen Vlaamse afgestudeerden hun diploma's bijvoorbeeld gemakkelijker in het buitenland gebruiken voor academische en beroepsdoeleinden.

Onder andere de aard en het niveau van de opleiding worden erin vermeld, net als examencijfers en de titel die mag worden gedragen. Het document kan bovendien, net als het eigenlijke diploma, in het Engels worden aangevraagd. De 'oude' diploma's die de komende jaren nog worden uitgereikt, zullen dezelfde vormgeving krijgen.

(bd)

Inschrijvingsgelden omhoog

In opvolging van een advies van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) verhogen de Vlaamse universiteiten volgend jaar hun inschrijvingsgelden. Aangezien in 2003 de gezondheidsindex drie procent hoger stond dan in 2001, worden de gelden opgetrokken. De universiteiten zijn niet gebonden aan het advies van de VLIR, maar omdat dit orgaan in feite de vergadering van de Vlaamse rectoren is, wordt binnen de VLIR dezelfde inschrijvingsprijs afgesproken voor alle universiteiten in Vlaanderen.

Het inschrijvingsgeld is de som van het collegegeld, het examengeld, de kosten voor inschrijving op de rol en de verzekering. Het collegegeld omvat de inschrijving voor de

opleidingsonderdelen van een voltijds studiejaar. Het basisbedrag voor een voltijdse academische opleiding komt nu op 502 euro te staan, een stijging van veertien euro. Voor beursstudenten is dit 80 euro. Per bijkomende inschrijving wordt je 168 euro aangerekend, 55 euro voor beurstrekkers. Bijna-beursstudenten schipperen telkens tussen de twee tarieven.

Vanaf volgend academiejaar wordt ook de mogelijkheid geboden om enkel voor examens in te schrijven. Voor een volledig bachelor- of masterjaar betaal je 250 euro examengeld, voor de huidige opleidingen 168 euro.

(bd)

KULAK biedt hogere slaagkansen

Campusrector Piet Vanden Abeele dacht al dat we ze vergeten waren. Om deze twijfel weg te nemen, gingen we meteen in op het aanbod van de rector. Deze week biedt Veto een uitgebreid verslag van ons bezoek aan de KULAK in Kortrijk.

Met 822 studenten, 180 personeelsleden en vanaf volgend jaar de keuze uit negentien bacheloropleidingen vormt de KULAK een waardig "basiskamp" van onze Alma Mater. Hoewel de campus maar "een zakdoek groot is", zoals Vanden Abeele zelf

zegt, konden we de studentikositeit aan den lijve ondervinden. Een unieke universiteit in West-Vlaanderen met een eigen filosofie en een persoonlijke benadering van de studenten.

Een eigen Studentendorp waar de studenten samenwonen, een sterk presidium over de faculteitsgrenzen heen en de directe inspraak in de verschillende beleidsorganen van de studenten zijn de grote troeven van deze universiteit. Samen met een steeds meer autonoom bestuur van de KULAK blijken dit de ingrediënten te zijn voor vijf tot tien procent hogere slaagkansen in vergelijking met de rest van Vlaanderen.

Middelpunt KULAK op pagina's 6 en 7

Vierjarige Wetenschapsopleidingen fnuiken kenniseconomie

Vanuit het Vlaams parlement en de Vlaamse regering is er tot nu toe geen positief antwoord gekomen op de herhaaldelijke vraag van de wetenschapsfaculteiten om een vijfjarige opleiding te organiseren.

Aangezien er reeds verschillende keren vanuit de Vlaamse overheid het argument is gebruikt dat de studenten hier geen voorstander van zijn, voelen we ons genoodzaakt om hierover onze overtuiging duidelijk te stellen. We nemen het namelijk niet dat de Vlaamse overheid zulke uitspraken doet zonder de wetenschapsstudenten hierover te raadplegen.

De studenten wetenschappen zijn samen met hun decanen en professoren sterk voorstander van een studieduurverlenging voor alle wetenschapsopleidingen naar vijf jaar. We denken dat we voor deze vraag verschillende goede redenen hebben.

De Vlaamse wetenschapsfaculteiten hebben de bachelor-masterhervorming aangegrepen om hun opleidingen ook inhoudelijk te herbekijken. De resultaten hiervan zijn de vernieuwde driejarige bachelorprogramma's die vanaf volgend academiejaar ingevoerd worden. Enerzijds is er gepoogd om de universitaire programma's meer af te stemmen op de hervormde leerplannen van het middelbaar onderwijs. Anderzijds worden onze nieuwe bachelorprogramma's gekenmerkt door een sterke verbreding, dit zowel naar domeinen binnen als buiten het deelgebied van de wetenschappen. Nieuwe onderzoeksdomeinen zijn steeds meer een combinatie van verschillende bestaande wetenschappelijke disciplines. We denken hier onder meer aan biochemie en bio-informatica. Door deze noodzakelijke verbreding in te voeren in onze opleidingen zullen de nieuwe studenten beter voorbereid zijn op deze nieuwe evoluties. Wanneer we dus studenten willen afleveren die, na een master in de wetenschappen voltooid te hebben, dezelfde vakkennis bezitten als de huidige studenten, is een tweejarige master noodzakelijk.

Binnen de wetenschapsopleidingen wordt er reeds enkele jaren steeds meer de nadruk gelegd op projectgericht onderwijs. De studenten worden hier aangezet om de leerstof actief te verwerken, dit in tegenstelling tot de klassieke hoorcolleges. De praktijk wijst uit dat studenten hierdoor hun cursussen veel grondiger kennen. Steeds meer professoren stappen daarom — terecht — af van het klassieke hoorcollege en examen op het einde van het jaar. Het behoeft geen verdere uitleg dat dit tot een zwaardere studiedruk leidt voor de individuele student. Ook hier vinden we dus een argument om voor een studieduurverlenging te pleiten. De verbreding kan anders enkel ten koste gaan van de huidige verdieping en dus van de kwaliteit van de opleiding.

Zelfs al zijn onze vierjarige opleidingen momenteel van zeer hoge kwaliteit, dan nog zal het zeer moeilijk zijn om ons op de (inter)nationale arbeidsmarkt te handhaven wanneer we weten dat het overgrote deel van de Europese landen — én ook de Franse Gemeenschap — een vijfjarige wetenschapsopleiding gaan invoeren.

Het argument dat meestal door de Vlaamse overheid gehanteerd wordt tegen een studieduurverlenging is dat dit leidt tot duurdere studies en dus tegen de principes van democratisering van het hoger onderwijs in gaat. We willen hier graag enkele kanttekeningen bij plaatsen. Ten eerste vragen we ons af of de toegang tot de huidige vijfjarige opleidingen — ingenieursopleidingen, rechtenstudies, psychologie, enzovoort — wel degelijk zo ondemocratisch is en sociaal uitsluitend werkt. Verder verwachten we hierin toch enige consequentie van de Vlaamse overheid: als we willen uitgroeien tot een kenniseconomie, dan zijn goed opgeleide wetenschappers onontbeerlijk. We denken dan ook dat de meerkost die gepaard gaat met een studieduurverlenging maatschappelijk verantwoord is.

Wanneer we onze economische toppositie in de wereld willen handhaven is het niet enkel voldoende om de kwaliteit van onze opleidingen te behouden. Het is ook essentieel dat we het niveau stelselmatig verhogen. Enkel zo kunnen we uitgroeien tot een volwaardige kenniseconomie. We denken dat de hierboven vermelde argumenten dit zeer duidelijk illustreren.

Daarom vragen we met aandrang aan de verschillende beleidsverantwoordelijken van de Vlaamse politieke partijen om bij de volgende regeringsvorming het invoeren van een vijfjarige wetenschapsopleiding in het regeerakkoord op te nemen.

Thomas Delaet en Tim Wouters, als vertegenwoordigers van de Leuvense wetenschapsstudenten

Philippe De Backer en Ann-Sofie Roose, als vertegenwoordigers van de Gentse wetenschapsstudenten

Dimitri Terryn, als vertegenwoordiger van de Brusselse (VUB) wetenschapsstudenten

Een Storm(e) in een glas water?

Via deze vrije tribune willen wij ons ongenoege uiten over de uitspraken van professor Matthias Storme in de nationale media tijdens de afgelopen week. De heer Storme vindt het de morele plicht van elke burger om bij de komende verkiezingen op het Vlaams Blok te stemmen, uit protest tegen de strafrechtelijke veroordeling van de drie vzw's die de ruggengraat van de partij vormen wegens racisme voor het Gentse Hof van Beroep.

Dat is toch vreemd. Blijkbaar vindt de heer Storme het onterecht dat de Gentse rechters het lef hadden om gewoon de antiracismewet van 1981 toe te passen en zo eindelijk als onafhankelijke en onpartijdige instantie — tenzij de heer Storme zich natuurlijk aansluit bij het standpunt van de heer Van Hecke, die ervan overtuigd is de Gentse rechters promotie is beloofd — op zeer omstandige en sterk geargumenteerde wijze bevestigen wat al jaren was geweten, doch steeds als subjectief werd afgedaan, met name dat het Vlaams Blok een racistische partij is. Door zijn protest tegen de uitspraak schiet de heer Storme echter op de pianist.

Als academicus, en *a fortiori* als professor in de Rechtsgeleerdheid, mag hij toch verondersteld worden te weten dat rechters in hun beoordeling van de zaak de wet moeten toepassen, zonder daarbij rekening te mogen houden met meningen uit de publieke opinie — gesteld dan nog natuurlijk dat die publieke opinie zich onverdeeld tegen een veroordeling zou kanten, wat in casu toch gelukkig niet zo is. Als de heer Storme als academicus kritiek heeft op dit arrest, moet hij dus kritiek geven op de

wet die de basis vormt voor de uitspraak van dit arrest. Deze wet verbiedt de aanzetting tot racisme en bepaalde racistische handelingen. De heer Storme pleit dus eigenlijk tegen een wet die inbreuken op de verdraagzaamheid, zowat het hoogste ideaal van onze samenleving, te lijf wil gaan. We vinden dit toch een krasse stelling voor een zo hoog aangeschreven lid van de universitaire gemeenschap.

Wat nog vreemder is en wat we hem nog kwalijker nemen, is dat de heer Storme zijn academische geloofwaardigheid misbruikt om het valse verhaal van het Vlaams Blok te bevestigen, met name dat dit arrest de vrije meningsuiting zou beknotten. Dat is immers manifest onjuist. De vrijheid van meningsuiting mag dan weliswaar een van de fundamentele pijlers van de democratische rechtsstaat zijn, beschermd door de Grondwet en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, en terecht, doch zowel de Grondwet als het Mensenrechtenverdrag verbieden de misbruiken die de uitoefening van dit recht met zich zouden meebrengen. Racistische uitspraken worden terecht als een dergelijk misbruik beschouwd, wat door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de jongste jaren werd herbevestigd in de arresten Schimanek (2000) en Garaudy (2003).

De heer Storme wendt zijn juridische kennis dus niet alleen op een rechtswetenschappelijk betwijfelbare wijze aan, hij is ook intellectueel oneerlijk en misbruikt zijn academisch gezag. Er lijkt wel een virus te waaien doorheen de afdeling Privaatrecht van het departement Rechtsgeleerdheid, hopelijk steekt professor Lamine behalve professor Storme geen andere collega's van hem aan.

Wij wensen in deze zaak graag te herinneren aan de beginselverklaring van onze Alma Mater. Volgens deze verklaring heeft de K.U.Leuven immers "speciale aandacht voor de persoonlijke waardigheid van de mens, de bescherming van de zwakken en voor gerechtigheid en vrede" en wil zij "de erfgenamen (...) zijn van een eeuwenoude traditie van gastvrijheid tegenover buitenlanders". Racisme lijkt met deze mooie idealen moeilijk verzoenbaar. Graag wensen wij rector Oosterlinck te herinneren aan de mogelijkheden die hij heeft krachtens art. 93 van het Reglement voor het Zelfstandig Academisch Personeel, dat bepaalt dat "tuchtstraffen kunnen worden toegepast ten aanzien van de leden van het zelfstandig academisch personeel (...) afbreuk doen aan de waardigheid van hun ambt". Volgens art. 94 van dat reglement kan hij daarbij overgaan tot het opleggen van een schriftelijke berisping of een schorsing.

Wij vragen van rector Oosterlinck niet minder dan dat hij tot de toepassing van deze artikelen overgaat. Wij kunnen niet tolereren dat leden van de universitaire gemeenschap zich openlijk uitspreken voor een partij die één van de basisbeginselen van de democratie, met name de bescherming van de verdraagzaamheid en de bestrijding van racisme, met de voeten treedt.

Brecht De Schutter — namens Jade, Jong Groen! studentenafdeling Leuven

COLUMN

Eerwaarde rector

Konkelfoezen, lobbyen, bedriegen, beloven en bovenal die beloftes niet nakomen. Vrouwen van collega's bespelen, een pakkende quote in de media en recepties afschuimen om medestanders te ronselen. Het is binnenkort weer allemaal verheven tot topsport onder het professorenkorps. De rectorverkiezingen zijn immers in aantocht. En dat is natuurlijk een kans om als ZAP'er toch nog eens een rol van betekenis te kunnen spelen in de toekomst van onze universiteit.

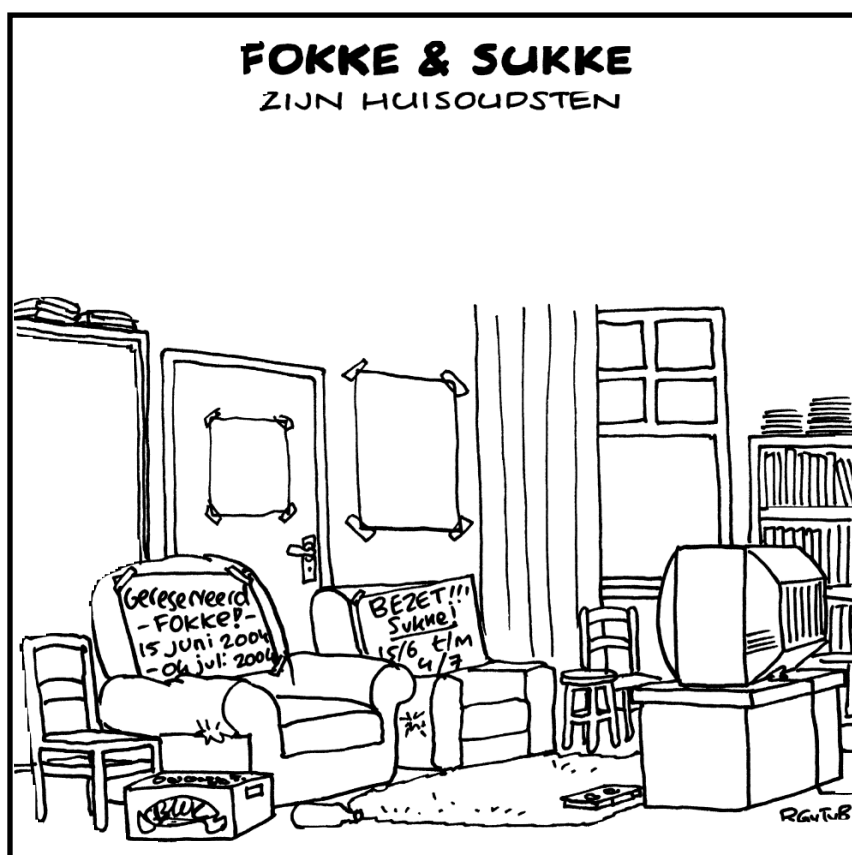
Welnu kritische lezer. Denk eens even na. Na maandenlange discussie, tweespalt, achterklap en politieke moordaanslagen zal er uit het gespuis en geteisem eindelijk iemand verkozen worden. Ik krab mijzelf vertwijfeld achter het oor... Is het dat nu allemaal wel waard? Geld, tijd en energie zullen natuurlijk niet worden gespaard door de trappelende kandidaten en de sfeer zal in en rond de universiteit gespannen zijn. Gezonde spanning voor een populariteitstest? Hmm... vraagtekens komen op in mijn hoofd.

In het moderne bedrijfsleven heeft men daar wat op bedacht. Om de gemeoederen binnen het bedrijf niet te hoog te laten oplopen en het personeel te laten doen waarvoor ze zijn aangenomen — dat is nog altijd werken, mocht u het vergeten zijn — wordt er nog wel eens iemand van buiten aangesteld. In veel gevallen gebeurt dat op initiatief en met de goedkeuring van de grootaandeelhouders.

Wat zou dat voor de K.U.Leuven betekenen? Het is algemeen geweten wie echt de touwtjes in handen hebben van dit katholieke bolwerk: de bisschoppen uit het Nederlandse taalgebied. Zij bepalen uiteindelijk alles. En daarom zou het niet onmogelijk zijn indien zij iemand uit hun midden of een geestelijke aanstelden.

Kardinaal Danneels. Of een andere geestelijke. Het idee alleen al. Eindelijk een internationaal gewaardeerde persoon op het rectoraat. Iemand die weet wat traditie betekent, iemand die als een herder eenheid kan kneden in de verdeelde universitaire gemeenschap, iemand met een geestdriftige overtuiging en visie. Die inhoud kan geven aan de 'K' van K.U.Leuven. Ik verheug mij al op de opening van het academiejaar 2005-2006. Onze rector presenteert vanaf de preekstoel in de Sint-Pieterskerk zijn plannen voor het komende academiejaar. Het was nog nooit zo druk in de kerk...

Ton van Weel, Jr.

Onkruid vergaat niet

Jacques Brel zong het al in 'Le Moribon': "Je veux qu'on rie, je veux qu'on danse, quand c'est qu'on me mettra dans le trou". Dat moeten de Romanisten begrepen hebben en vervolgens vertaald voor hun collega's van Germaanse en Klassieke Filologie en Moderne Geschiedenis. De begrafenis van hun afzonderlijke kringen was een hulde aan het verleden en een blijde ontvangst van de toekomst.

Hanne Vermeiren

De BaMa-structuur heeft veel gevolgen voor alle studenten, maar één van meest opvallende is dat volgend jaar zowat elke combinatie van talen mogelijk gaat worden. De studies Germaanse, Romaanse en Klassieke Filologie worden onder één noemer gevat. Wie dus zin heeft in combinaties als Engels-Latijn of Duits-Grieks hoeft niet meer op zijn honger te zitten.

Avondfeesten

Deze verandering heeft natuurlijk erg grote gevolgen voor de studentenkringen die verbonden zijn aan deze faculteiten. Het leek voor de studenten van de verschillende richtingen logischer om ook de kring overkoepelend te maken. De structuur ziet er vanaf volgend jaar als volgt uit. De talenrichtingen groeperen zich in Babylon en het deel Oude Geschiedenis van Klio wordt ondergebracht bij een vernieuwd Historia. Deze omschakeling mocht echter niet ongezien voorbijgaan. De begrafenis vond plaats op 29 april en bestond uit toespraken van verschillende eminente ex-preses, een receptie en barbecue en tot slot een optreden van een coverband en een TD.

De sprekers gaven een beeld van de kringen in de periode dat zij preses waren. Ze volgden elkaar ook chronologisch op, waardoor we een beeld kregen van Leuven van de jaren '50 tot eind jaren '60. Qua activiteiten leken de kringen van nu trouwens erg op die van toen. Germanisten reisden naar Duitsland, Romanisten naar Parijs en Klio ondernam trips naar een Griekenland dat nog niet ontdekt was door de touroperators. Verder was er plaats voor cultuur en *avondfeesten*, ook wel TD's genoemd, wat voor sommige proffen uit die periodes al eens verwarring kon scheppen.

Vraag

Een heel jaar hebben de kringen naar deze omschakeling toegewerkt om te zorgen dat volgend jaar de eerstejaars perfect kunnen opgevangen worden. Want het is vooral voor hen dat de veranderingen gebeuren. Enkel zij zullen immers kunnen genieten van de nieuwe structuur. Bij Historia zijn er de minste klachten te horen over de vernieuwing. Zij hebben immers het gevoel dat ze blijven bestaan, met daar bovenop nog nieuwe mensen erbij.

Voor de *Kliooten* is het erger. Zij worden namelijk in twee gescheurd en gedeeltelijk bij Babylon en gedeeltelijk bij Historia ondergebracht. De studenten Oude Geschiedenis vinden dat jammer, maar zijn toch blij dat ze bijvoorbeeld hun kringlied mochten

behouden. Paradoxaal genoeg huldigde de kring tot nu de uitspraak: 'Quando peritura nemo scit', wat vertaald zoveel betekent als: wanneer ze vergaat, weet niemand, gevolgd door: "Want onkruid vergaat niet." Nu is er dan toch een einde gekomen aan de kringen

van Talen en Geschiedenis. De enige vraag die nog rest is hoe de talenstudenten zich nu zullen noemen. Germanisten, romanisten of classici zijn gedateerd. Wordt het misschien Babyloniërs?

Storme aan de K.U.Leuven

Het Vlaams-Blokkarrest zorgde ook aan de K.U.Leuven voor heel wat heisa. Matthias Storme (N-VA), hoogleraar aan de Rechtsfaculteit, formuleerde hevige kritiek op de veroordeling van het Blok. Niet alleen zag hij die veroordeling als een directe aanslag op de vrije meningsuiting, hij beweerde zelfs dat het nu bijna een morele plicht is om op het Vlaams Blok te stemmen. Dat stemadvies heeft hij intussen wel al ingetrokken.

Wim Gemoets

Die uitspraak werd Storme zeker niet in dank afgenomen, ook niet aan de K.U.Leuven. Rector André Oosterlinck stelt dat hij zich links en rechts zal informeren over de uitspraken van Storme "en de hele zaak grondig en kritisch bestuderen, zoals dit aan een universiteit past." Toch beklemtoont Oosterlinck het belang van de academische vrijheid. "Academici moeten op een vrije en kritische manier aan het maatschappelijk debat kunnen deelnemen, evenwel binnen de perken van de wet en de eigen opdracht van de universiteit." Bij wie de rector zijn oor zoal te luisteren legt en wanneer de beslissing zal vallen, is niet duidelijk.

Ondertussen richtte ook professor Koen Matthijs van het departement Sociologie zich tot Oosterlinck. Hij spoort de rector aan om "een gepast initiatief te nemen." Door de veroordeling van het Blok kan de K.U.Leuven niet tolereren dat één van haar leden oproept om voor die partij te kiezen. "Het is een oproep om iets illegaals te steunen," aldus Matthijs. Daarenboven vindt hij dat zo'n stemadvies ingaat tegen de beginselen en de opdrachtverklaring van de unief.

Storme van zijn kant betreurt de uitlatingen van Matthijs. "Het is spijtig dat iemand zich tot de rector richt zonder mij daarin te betrekken." Ook voor Oosterlinck zelf is Storme niet mals. "Het is de plicht van de rector om voor het spreekrecht van de leden van de universiteit op te komen in plaats van de suggestie te wekken die te willen beknotten. Zo iets tast de reputatie van een universiteit aan. Zij die tegen censuur opkomen, worden nu zelf gecensureerd. De geest van Voltaire is blijkbaar al lang verdwenen. Er wordt nu ook met twee maten en gewichten gewogen. Er zijn al genoeg professoren geweest die allesbehalve katholieke uitlatingen deden. Ik vrees dat de K.U.Leuven een nieuwe leuze heeft aangenomen: 'Commerce makes cowards of us all'."

Storme blijft wel bij zijn kritiek op het arrest zelf. "Nergens in het arrest wordt aangetoond dat de haat tegenover vreemdelingen daadwerkelijk is toegenomen. De racismewet zoals ze geïnterpreteerd werd, vormt een bedreiging voor enkele fundamentele rechten, zoals de vrije meningsuiting. België is nu één van de meest repressieve landen van de Europese Unie." Ook de hypocrisie van de Vlaamse politici vindt geen genade in de ogen van Storme. Zij hebben uiteindelijk de vage wet op het racisme goedgekeurd.

(foto Olivier Leirs)

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Nederlands hoger onderwijs geprivatiseerd

Bij ons zijn PvdA'ers communisten, in Nederland werken ze vlot mee aan de privatisering van het onderwijs. Zoals je enkele weken geleden al in Veto kon lezen, spelen ze in Nederland namelijk met de idee om de collegegelden door de instellingen vrij te laten beslissen, toelatingsexamens in te voeren om een forse selectie door te voeren en in de toekomst nog maar één opleiding per student te financieren. Als compensatie zou het leningstelsel voor studenten worden uitgebreid.

PvdA, VVD en LPF zijn alledrie voorstander van de maatregelen om het hoger onderwijs aan de marktkrachten te onderwerpen en hadden samen reeds de nodige meerderheid. CDA en D66, die samen met de VVD de regerende coalitie in Nederland vormen, waren tegen. PvdA haalde CDA en D66 dan ook langs rechts, wat enigszins opmerkelijk was en veel protest bij de achterban veroorzaakte. De CDA laat haar bezwaren nu varen en steunt het voorstel alsnog. Staatssecretaris van Onderwijs Nijs (VVD en *persona nog grata* bij de Nederlandse studenten-vertegenwoordiging) weet zich nu dus gesterkt door een erg grote meerderheid en gaat haar plannen nog intensifiëren. In plaats van het stappenplan waarvan aanvankelijk sprake was en dat voorzag in een experimentele fase, zou ze de maatregelen nu meteen definitief trachten in te bedden in de wetgeving.

Bedrijven mogen studenten aftrekken

De VLD stelt voor dat bedrijven die een Belgische student financiële steun leveren om in het buitenland een voortgezette opleiding te volgen, van een fiscale vrijstelling tot 12.180 euro op de gerealiseerde winst kunnen genieten. Dergelijke opleidingen zijn in het buitenland vaak erg duur en enkel het inschrijvingsgeld terugbetalen, is onvoldoende, aldus de VLD. Een student heeft daarnaast immers nog vele andere kosten. Om deze reden zou een bijkomende beurs gecreëerd worden die voorzien wordt door bedrijven. Tussen de student en het bedrijf komt niet noodzakelijk een contractuele band tot stand, maar het geld dat het bedrijf toestopt, wordt dus wel tot op zekere hoogte fiscaal aftrekbaar.

Hete Limburgse aardappel

Het Vlaams Parlement besliste vorige week dat het LUC zelf moet uitmaken of het haar naam wijzigt. De laatste maanden klonk het reeds alsof het een uitgemaakte zaak was dat het LUC voortaan door het leven zou gaan als 'Universiteit Hasselt'. Iets waar veel protest op kwam, ondermeer door inwoners van Diepenbeek, die zelfs een klachtenboek openden. De hete aardappel werd nu door de politici doorgeschoven naar de Raad van Bestuur van het LUC, dat waarschijnlijk toch voor Universiteit Hasselt zal

opteren aangezien 'universiteit' in het buitenland meer indruk maakt dan 'universitair centrum' en een bekende naam als Hasselt te verkiezen is boven Diepenbeek.

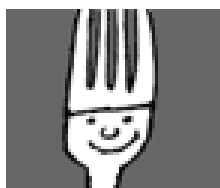
AGION: nieuw agentschap dat niets aan terreur doet

De subsidieaanvraag voor nieuwe gebouwen als pakweg 'Scriptorium Oosterlinck A.' moet vanaf nu door de onderwijsinstellingen gericht worden aan het nieuwe Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION). Het AGION wordt één centraal agentschap waarin alle activiteiten rond infrastructuur en subsidiëring voor het leerplicht- en hoger onderwijs worden samengebracht. Inrichtende machten van scholen die willen bouwen of verbouwen, moeten in de toekomst een subsidieaanvraag bij AGION indienen.

Ook Gent past kalender aan

Het semestersysteem wordt nu ook aan de UGent algemeen ingevoerd. Enkel de studenten die momenteel aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte en de faculteit Rechtsgeleerdheid studeren, ontspringen de dans aangezien in deze faculteiten het semestersysteem jaar na jaar ingevoerd wordt.

(bd)

Menu van de week in Alma 1-2-3

3 - 7 mei 2004

= vegetarische schotel

= niet in Alma 1

= niet in Alma 2

= niet in Alma 3

WEEKSPECIAL: LENTEBUFFET !!!

maandag

Spaanse tomatensoep	0,50
Kippenlapje en kerriesaus met pepers	3,40
Kalkoenburger met boontjes	2,30
X1 Kalkoenburger met peperroomsaus	2,30
Gesmoord vlees op Lombardische wijze	3,90
Koninklijk vishapje	3,40
Tex Mex vegetarisch	4,30
Tortellini 'Peperonata'	3,00

dinsdag

Ajuinsoep	0,50
X2 Vegetarische groentenuggets met baskische piperade	3,00
X1 X2 Vegetarische groentenuggets en tomatensaus met groentjes	3,00
Rumsteak met wortel en koolrabi X1 X2	3,90
Rumsteak met tomatensaus en groentjes	3,90
Cordon bleu met Provençaalse saus	3,90
Gehakte steak met witte kool	2,30
X2 Paella	3,90
Vegetarische lasagne 's middags lentebuffet in A2	3,40

woensdag

X1 Tomatensoep met kip	0,50
X2 Gazpacho	3,90
Kippenbout met appelmoes	2,30
X1 X3 Visfilet met broccolisaus	3,90
Stoofvlees	3,40
Krokant gevogeltelapje met kerriesaus, sultanrijst en gebakken ananas	4,30
Kleurrijke groentepizza	3,90
Tagliatelle met zalm en broccoli X3	3,00
Lentebuffet: middag en avond in A1 en A3	

donderdag

Erwtensoup	0,50
Cordon bleu met Antiliaanse groenten	3,90
X1 Cordon bleu met tirolse saus	3,90
Kabeljauwbalkje met witte kool X2	2,55
X1 X2 Kabeljauwbalkje met tirolse saus	2,55
Koninginnenhapje	3,00
Varkensgebraad met rodenbachsaus en kroketten	4,30
Gebakken fetakaas met Griekse salade	3,40
Spaghetti bolognaise	2,30/2,55

vrijdag

Tomatensoep	0,50
Vleeskroket met witte boontjes in tomatensaus	2,30
X1 Rumsteak met witloof	3,90
Rumsteak met bearnaise	3,90
Nasi Goreng	3,00
Granenburger met spinazie	3,40
Lasagne al forno	3,90

Er worden dagelijks maaltijdslaatjes, maaltijdsoup, koude schotels en broodjes aangeboden. In het Pauscollege, Justus Lipsius en Gasthuisberg worden dagelijks vier schotels uit bovenstaand menu aangeboden.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT

LEUVEN

Organiseer je iets?

Kondig het gratis aan in de

e-Nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT

LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT

LEUVEN

Organiseer je iets?

Stop het gratis in de database

Agenda

K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

Jeugd, Cultuur & Wetenschap

organiseert

Archeologiekamp voor 16+ van 10 tot 24 juli

Cultuurtrip naar Trier voor 18+ van 26 juli tot 2 augustus

Naast kampen organiseren wij ook andere activiteiten!
Meer info op het secretariaat.

Meer info:

Ulaanderenstraat 101, 1800 Vilvoorde, Tel: 02 - 252 58 08
info@jcweb.be - www.jcweb.be

(advertenties)

Het Centrum Klinische Farmacologie zoekt vrijwilligers (mannen, niet-rokers, tussen 18 en 45 jaar) voor deelname aan klinische studies met belangrijke geneesmiddelen. Een billijke vergoeding is voorzien. Geïnteresseerden kunnen steeds contact opnemen met:

CENTRUM
KLINISCHE
FARMACOLOGIE

CENTRUM KLINISCHE FARMACOLOGIE
U.Z. GASTHUISBERG

Herestraat 49
Tel. : 016/34 20 20

B-3000 Leuven
<http://www.ckf.be>

Twike, meer dan alleen maar een ligfiets

Misschien heb jij deze overdekte driewieler al eens door de Leuvense straten zien zoeven? Met spierkracht alleen is het niet mogelijk om die snelheden te halen. Er moet meer achter zitten of hebben we te maken met een potentiële Tourwinnaar als bestuurder?

Cemil Belek

Een uitvinding van Zwitserse studenten van de universiteit van Zurich die in 1986 het licht zag. Op het eerste zicht lijkt het op een veredelde ligfiets, maar dat is het niet. Onder de kunststof gaat een hybride voertuig schuil. Deels aangedreven door spierkracht en deels door elektriciteit is negentig kilometer per uur halen een fluitje van een cent. Arbeidsgeneesheer en informaticus dokter Bartolomeu Viaene is de eigenaar van zo'n Twike. Na een rit langs de Leuvense buitenwegen en met nog op volle toeren draaiende kriebels in de buik, gingen we even zitten voor een gesprek.

Het besturen gebeurt met een joystick. Daarmee regel je de snelheid en rem je af op de motor. Naast de twee klassieke remsystemen — de handrem en een schijfrem op het voorste wiel — is het ingenieuze aan dit systeem dat het bij gebruik de batterij weer oplaadt. Bij lange afdalingen kan je een *cruise control* instellen wat maakt dat je als het ware aan een constante snelheid remt. Om met de Twike te mogen rijden, is echter wel een motorrijbewijs vereist.

Alles wordt met de hand vervaardigd en dus is de prijs evenveel als die van een kleine auto. Wat hem zo aantrekkelijk maakt, is dat het verbruik veel lager dan die van een wagen ligt. De elektriciteitskosten omgerekend naar de kosten van benzine komen overeen met een kwart liter per honderd kilometer. Op nachttarief duurt het een nacht om te laden en dat kost je ongeveer een halve euro. Als het sneller moet gaan doe je dit op dagtarief op ongeveer een uur. Het bereik is vijftig kilometer als je niet meetrapt. Als je de pedalen gebruikt en je wordt op je weg niet alweer door het zoveelste rode licht tegengehouden, is tachtig kilometer een haalbare kaart.

Kettingbotsingen

En wat met de veiligheid? Want het ziet er nogal kwetsbaar uit. De dokter is er als de kippen bij om dit te ontkrachten en somt volgende factoren op: "Wat de Twike zo veilig maakt, is het gewicht en de eivorm van de kooi — zoals je weet — de sterkste structuur in de natuur. Kettingbotsingen

komen haast niet voor in België. Als het voorkomt zijn de gevolgen nefast, maar het maakt dan niet uit of je in een Twike of een luxewagen tussen twee vrachtwagens zit. Bij botsingen met een ander voertuig ben je best de zwaarste. Tenzij je extreem licht bent, want dat zorgt ervoor dat je wordt weggekatapulteerd." In zijn hoedanigheid van arbeidsgeneesheer heeft Viaene een studie gedaan over ongevallen met dit voertuig. Er rijden ongeveer achthonderd Twikes rond in de wereld waarmee miljoenen kilometers zijn gereden. Er zijn wel ongevallen gebeurd, maar zwaar gewonden zijn er tot nu toe niet gevallen.

Schande

Net zoals de uitvinder Ralph Schnyder is dokter Viaene ervan overtuigd dat dit de toekomst is. Ervoor zorgen dat alle

“Wat hem zo aantrekkelijk maakt, is dat het verbruik veel lager dan die van een wagen ligt”

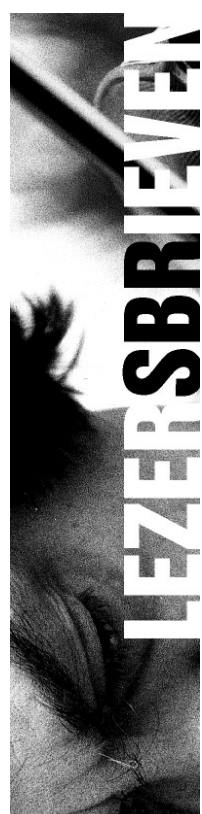
voorganger Isabelle Durant (Ecolo). Dr. Viaene: "Ik begrijp er niets van. Het is enkel nog wachten op die handtekening, maar er wordt zelfs niet eens gecommuniceerd. Het is een regelrechte schande." Hij vermoedt dat dit te wijten is aan de desinteresse van grote namen die kind aan huis zijn bij de bevoegde instanties. België is in de wereld een van de grootste constructeurs per hoofd van de bevolking.

Voor de dokter, die er tot 95 procent van zijn verplaatsingen mee doet, is rijden met de Twike een waar genot. "De reacties van de mensen in de straat maken het des te leuker. Ze lachen naar je, sommigen wuiven. Aan een kruispunt krijg ik meestal voorrang zodat ze langer kunnen kijken. Sommige mensen nemen een foto, andere krijgen de slappe lach. Als ik in Antwerpen of Brussel door migrantenwijken rij, valt het me telkens op hoe extatisch de kinderen daar reageren. Ze gaan uit hun dak. Die lopen daar langs, die zwaaien. Dan is het feest," besluit hij met glunderende ogen.

www.twike.ch

papieren in orde waren om op de weg te mogen rijden, bleek geen sinecure. Omdat het hier een onbekend voertuig betreft, heeft hij een eenmalige homologatie laten doen. Negen maanden had het ministerie nodig om groen licht te geven. Bartolomeu Viaene wil op termijn invoerder worden, want hij is van mening dat "België een verschrikkelijk verkeersprobleem heeft:

files, milieuvervuiling en ongevallen. We spreken zelfs over een verkeersinfarct. De Twike en de procedure tot homologatie zie ik als mijn bijdrage om als burger iets te doen aan die verkeersknoep. Dit is duurzame mobiliteit." Na de samenstelling van het dossier en de goedkeuring ervan door ingenieurs ving hij bot bij Bert Anciaux (Spirit) en, nog onbegrijpelijker, bij diens

“Eigen volk eerst” bij de toewijzing van vakken?

Als trouwe lezer van Veto stootte ik in de editie van 26 april jl. op een Vrije Tribune met kritiek op de werkwijze bij de toewijzing van vakken in de Faculteit Landbouwkundige en Toegepaste Biologische Wetenschappen (FLTBW). Reden dus om op mijn beurt in mijn pen te kruipen.

De schrijvers van de Vrije Tribune zijn van oordeel dat de beoordelingscommissie van hun faculteit moet oordelen wie de vakken zal verzorgen die in hun faculteit geprogrammeerd worden. Op het eerste zicht logisch, maar wel haaks op de regelgeving aan deze universiteit wanneer het gaat om vakken die inhoudelijk tot de expertise of *onderwijsbevoegdheid* van een andere faculteit behoren.

Deze grote universiteit heeft nu eenmaal als een — overigens niet te versmaden — voordeel over experts te beschikken in zowat alle domeinen van de wetenschap. Vandaar de beleidsregel dat men steeds probeert die lesgever in te schakelen die hier inhoudelijk en didactisch het best toe bekwaam is.

Logischerwijze laat men hierover niet de *onderwijsprogrammerende* faculteit oordelen, maar wel de *onderwijsbevoegde* faculteit. Om toch maar de vermijden dat de faculteiten een "eigen volk eerst" mentaliteit zouden hanteren, ook al ligt de expertise elders, belooft het universitaire allocatiemodel — dat de middelen verdeelt over de faculteiten — bovendien het "inhuren van gastarbeiders" uit andere faculteiten door de kostprijs hiervan gevoelig lager te leggen dan voor het aanwerven van eigen personeel door de faculteit.

Er is een grijze zone wanneer de expertises van faculteiten dicht bij elkaar liggen, zoals bij een 'fundamentele' en de aanleunende 'toegepaste' faculteit. Hier bestaat de afspraak dat een advies over het toewijzen van *basisvakken* gevraagd wordt aan de beoordelingscommissie van de fundamentele faculteit, aangevuld met leden uit de toegepaste faculteit. Het is onze ervaring dat dergelijke gemengde commissies een ruime blik hebben en zich zeker niet

beperken tot het voorstellen van lesgevers uit één bepaalde faculteit. Het is overigens niet uitzonderlijk dat een dergelijke commissie voorstelt een vak toe te wijzen aan een docententeam over de faculteitsgrenzen heen.

De schrijvers van de Vrije Tribune zijn bezorgd dat de aanbeveling van de Visitatiecommissie om het bio-ingenieursaspect reeds in de bachelorjaren aan bod te laten komen in gevaar komt als de faculteit niet zelf haar lesgevers kan aanduiden. Onterecht, menen wij, omdat het de FLTBW is die de syllabus van het vak bepaalt en de lesgevers evalueert. Een onderwijsverzorgende faculteit die geen uitstekende lesgever levert die zich aan de syllabus houdt, loopt het risico die onderwijsopdracht te verliezen. De ervaring wijst overigens uit dat de onderwijsverzorgende faculteiten hun beste lesgevers afvaardigen omdat ze sinds lang begrepen hebben dat ook in onderwijsmateries "de klant koning is".

Guido Langouche vice-rector exacte wetenschappen

5 tot 10 procent hogere slaagkansen

Deze week ging Veto op bezoek bij de West-Vlaamse campus van onze Alma Mater, de KULAK. Als dochteruniversiteit van de K.U. Leuven in Kortrijk telt ze 822 studenten en 180 personeelsleden. Het docerend korps bestaat uit ongeveer veertig procent residenten en de rest pendelt uit Leuven. De helft van de studenten zit op kot, of zit in de Studentenresidentie, of in het Studentendorp op de campus.

De campus ligt mooi ingebed in een groene omgeving. Naast de gebouwen en de omgevende plantsoenen beschikt de campus over een tiental hectaren natuurgebied dat fungeert als ecologisch laboratorium. De naaste buur van de KULAK is de Katholieke Hogeschool Zuid-Westvlaanderen. Samen zorgen ze ervoor dat de Campus-Zuid-Kortrijk om en bij de drieduizend studenten telt.

De KULAK is de 'opstapcampus' van de K.U. Leuven.

Vanaf volgend jaar zal ze het eerste en/of twee jaar aanbieden van achttien bachelorsopleidingen en drie jaar van één volledige bachelorsopleiding. Daarnaast plant ze ook een volledig nieuwe bachelorsopleiding Onderwijskunde die, in tegenstelling tot de andere opleidingen, volledig gegeven wordt aan de KULAK. De dochtercampus beschikt over een subfaculteit Geneeskunde, Letteren, Rechtsgeleerdheid, Toegepaste Economische Wetenschappen, Wetenschappen en een Interdisciplinair Research Centrum. Geneeskunde is de grootste subfaculteit met 110 studenten in de eerste kandidatuur. Tot vorige jaar bood de KULAK de opleiding wijsbegeerte aan, maar die werd dit academiejaar omwille van een te klein aantal studenten geschrapt.

Veto nam een kijkje in het Studentendorp en sprak met

de nieuw verkozen preses. Het presidium van KULAK, die alle faculteiten behelst, vertegenwoordigt haar studenten in de verschillende beleidsorganen van de unief. Met een opkomst van 75 procent — of meer dan zeshonderd studenten die kwamen stemmen — bij de verkiezing van het nieuwe presidium hoeft men zich alvast geen zorgen te maken over de representativiteit van haar studentenvertegenwoordigers. Daarnaast bevroeg Veto de onderwijsverantwoordelijke over de nieuwe BaMa-structuur en welke de implicaties zijn voor de KULAK. Ten slotte hebben we een interview met de campusrector Piet Vanden Abeele en doen we het beleid van de KULAK uit de doeken.

De KULAK manifesteert zichzelf duidelijk als een kleine, gezellige en persoonlijke campus waar de student centraal staat met een persoonlijke benadering. Deze aanpak vertaalt zich in vijf tot tien procent hogere slaagkansen in vergelijking met de rest van Vlaanderen.

Kris Malefason

De verhouding tussen Leuven en Kortrijk

De KULAK is geen onafhankelijke universiteit zoals de K.U.Brussel, maar wordt betoelaagd door de K.U.Leuven. Een allocatiemodel binnen de K.U.Leuven dat evolueert met de prestaties van een faculteit geldt niet voor de KULAK. De financiering van de KULAK ligt tot 2006 vast met als hoofddoelstelling duizend studenten.

De Kortrijkse campus heeft een hybride beleidsvoering waarbij de faculteiten van de K.U.Leuven mee het beleid bepalen van de subfaculteiten aan de KULAK. Daarnaast zijn er een aantal beleidslijnen eigen aan de KULAK, bijvoorbeeld een eigen wervingsbeleid, een eigen personeelsbeleid en een eigen rationeel beleid dat er bijvoorbeeld voor zorgt dat het aantal assistenten per subfaculteit gelijkloopt met het aantal studenten.

“Er is een tendens naar een iets meer autonome beslissingskracht voor het campusrectoraat hier op de KULAK,” vertelt campusrector Piet Vanden Abeele. Vanden Abeele zit in het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) van de K.U.Leuven — het GeBu bereidt de vergaderingen van de Academische Raad en van de Raad van Bestuur voor — en daar wordt de strategie ten opzichte van Kortrijk natuurlijk uitgestippeld met de rector, vice-rectoren en coördinatoren. Verder is er nog een vertegenwoordiging in de Academische Raad en Raad van Bestuur van de K.U.Leuven.

“Het is een heel vlechtwerk en het is niet dankzij de reglementen dat dit werkzaam is, maar dankzij de mensen op het terrein zelf. Zij moeten de zaak doen draaien. En de mensen die hier rondlopen, moeten af en toe twee petten opzetten. Een voor de faculteit in Leuven en één voor de KULAK en je moet dat met elkaar kunnen verzoenen,” stelt Vanden Abeele.

Over het algemeen vertegenwoordigen de subfaculteiten van de KULAK twintig tot dertig procent van het studentenaantal in de Leuvense faculteiten. Behalve voor de subfaculteit waar de richting scheikunde met een probleem te kampen heeft, maar niet onmiddellijk kan afgeschaft worden omdat bepaalde vakken ook aan de studenten geneeskunde, biologie en biomedische wetenschappen worden aangeboden.

De studenten zijn door hun verkozen presidium rechtstreeks vertegenwoordigd in de verschillende beleidsorganen van de KULAK. De Interfacultaire Raad, de Alma-commissie, de Sociale Raad van de KULAK en een commissie die per subfaculteit de examens, resultaten en werkdruk van de studenten bespreekt met de professoren.

(km)

Club Mediterrannée

Ondanks het hoge aantal pendelstudenten kan er ook op kot gezeten worden aan de KULAK, in de studentenresidentie “De Groene Mote”, in het Studentendorp of in Kortrijk-stad bij particulieren. Veto deed belletje-trek in het Studentendorp en polste naar de kotsfeer op het West-Vlaamse platteland bij student tweede kan geneeskunde Jasper. Maar éerst moesten we onze voeten vegen voor we van hem binnen mochten komen.

Het studentendorp wordt door rector Vanden Abeele “onze Club Mediterrannée” genoemd en dat is exact de manier om het complex te beschrijven: een vakantiedorp met witte huisjes rond een binnenpleintje, in een Spaans aandoende bouwstijl. Met als enige verschil dat er overdag niet richting strand, maar richting leslokaal wordt afgezakt. Nadat we de ontgoocheling te boven zijn gekomen om er geen zwembad aan te treffen, proberen we zo snel mogelijk een inwoner te strikken. Aan de deur bellen bleek het meest efficiënt.

Veto: Hoeveel studenten wonen in het ‘Studentendorp’?

Jasper: «Er zijn negen huisjes en in ieder huisje wonen er acht studenten. In totaal zijn we hier met 72. Ieder huisje heeft één keuken en per verdieping is er een douche.»

Veto: Moet je een bepaalde procedure volgen om hier een kamer te kunnen bemachtigen?

Jasper: «Eind mei moet je aanvraag binnen zijn en een paar weken later weet je of ze aanvaard is. Vorig jaar hebben we met een paar vrienden samen een aanvraag ingediend en nu zitten we allemaal in hetzelfde huisje. Je moet wel in de tweede kandidatuur zitten.»

Veto: Kijk je er naar uit om naar Leuven te gaan na je kandidaturen?

Jasper: «Ja. Er is hier niet zoveel te doen. Maar ik ga af en toe wel eens naar Leuven om mij uit te leven. Toch ben ik blij dat ik naar de KULAK ben gekomen. Ik ben van Roeselare en dat is vrij dichtbij. Daarbij duurt geneeskunde zeven jaar en ik had geen zin om zo lang in dezelfde stad te studeren.»

Veto: Ken je hier veel mensen in het Studentendorp?

Jasper: «Niet allemaal, maar als het mooi weer is,

komen er veel mensen buiten zitten en dan is het wel gezellig. Maar je kent sowieso wel veel volk, het presidium organiseert wekelijks activiteiten en er zijn ook faculteitsweken. Hier zie je steeds dezelfde mensen, want we hebben weinig contact met andere scholen hier in de buurt en naar Kortrijk-stad gaan we niet vaak.»

In de studentenresidentie “De Groene Mote” is plaats voor nog eens 95 studenten, verdeeld over acht woonkernen. Op kot aan de KULAK, misschien niet zo groots als in Leuven, maar ons leek het best gezellig en heel origineel.

(cv)

(foto Björn Willems)

Bachelor-master aan de KULAK

De BaMa-structuren komen eraan, ook voor de KULAK-campus in Kortrijk. Welke veranderingen brengt dit met zich mee aan de kleine universiteit, waar tot nu toe enkel de kandidaturen worden gedoceerd? Sabine Lamote, medewerkster van de rectorale dienst, vertelt ons in welke richting de nieuwe wind over de KULAK waait.

Sabine Lamote: «Van de richtingen die nu op de KULAK gedoceerd worden, worden vanaf volgend jaar de eerste twee bachelorjaren aangeboden. De bachelorstructuur zal volledig analoog met de K.U.Leuven worden opgesteld. De vakken die aan de KULAK gegeven worden zijn exact dezelfde als in Leuven, met als enig mogelijk verschil dat een vak uit tweede kandidatuur in Leuven hier in eerste kandidatuur wordt gedoceerd of omgekeerd.»

Veto: Zal het derde bachelorjaar dan op een andere campus gevolgd moeten worden?

Lamote: «Voorlopig wel. Voor het derde bachelorjaar zal de overstap gemaakt moeten worden naar de K.U.Leuven of naar een andere universiteit. Maar in feite blijft het dan net hetzelfde als nu, de twee eerste jaren van de opleidingen blijven aan de KULAK.»

Veto: Toch loopt niet alles analoog met Leuven. Jullie creëren immers een nieuwe opleiding binnen de faculteit Psychologie en Pedagogische wetenschappen.

Lamote: «De opleiding Onderwijskunde is een nieuwe richting. Bedoeling van die richting

is zowel een opstapmogelijkheid te bieden naar de faculteiten Psychologie en Pedagogie in het eerste en tweede bachelorjaar van de opleiding, als een complete afstudeerrichting na drie bachelorjaren.»

«De eerste twee jaren zijn breed psychopedagogisch. Het eerste jaar sluit aan bij de kandidaturen van Psychologie, het tweede jaar bij Pedagogiek. Zo kan je steeds inpikken bij deze richtingen in Leuven of aan een andere universiteit. Het derde jaar is specifiek naar Onderwijskunde gericht. Dit derde bachelorjaar wordt enkel aan de KULAK aangeboden, niet aan de K.U.Leuven. Het is de bedoeling studenten in Kortrijk te krijgen die dus specifiek voor dit nieuwe onderwijsaanbod komen en niet enkel voor de eerste twee bachelorjaren, maar voor een volledige bachelorsopleiding van drie jaren.»

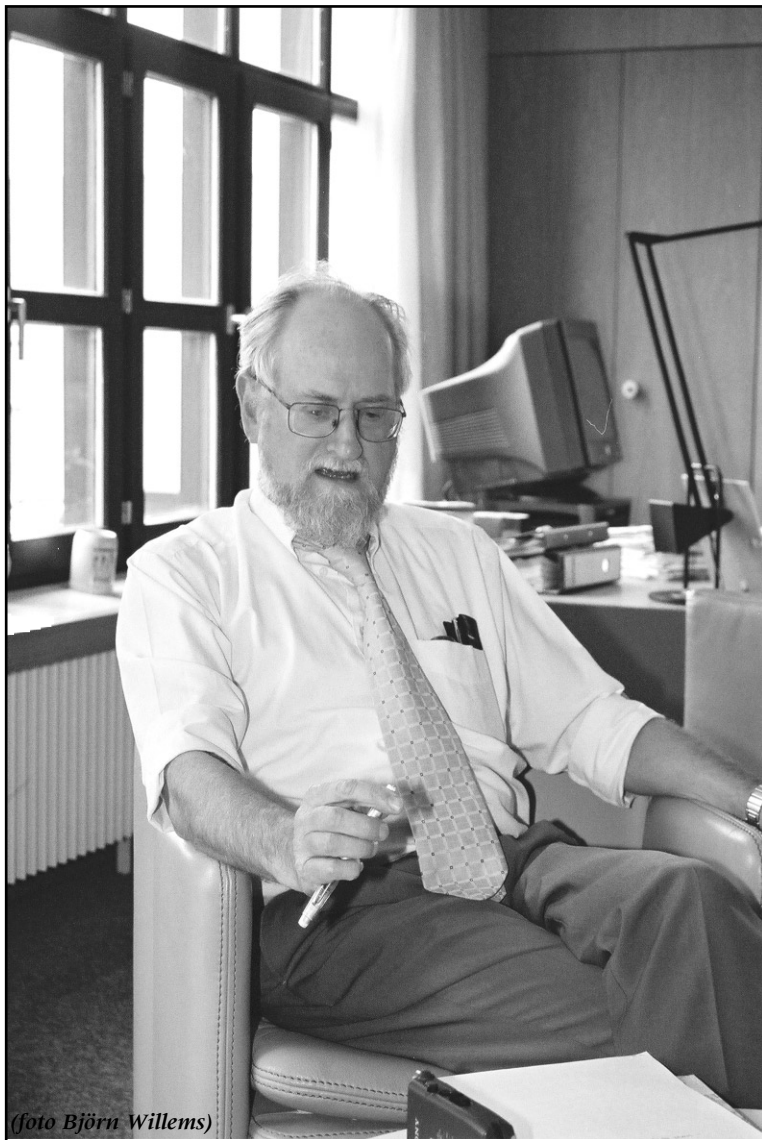
«De KULAK gaat zich verder als West-Vlaamse universiteit trachten te profileren door samen te werken met de naburige hogescholen. Het is de bedoeling een schakelopleiding aan te bieden naar het academisch onderwijs voor studenten die reeds een professionele bachelor behaald hebben.»

Ook aan de KULAK moet er aardig gesleuteld worden aan de onderwijsstructuur, toch zal ook de dochteruniversiteit van de K.U.Leuven haar eigen weg weten uit te stippelen doorheen de BaMa-hervorming.

www.kulak.ac.be/nl/onderwijs

Clara Vanmuysen

“De KULAK is geen eiland”

(foto Björn Willems)

Op de Campus Zuid-Kortrijk flaneren gemiddeld 3000 studenten. Trek die van de plaatselijke hogeschool ervan af en er blijven nog ruim 800 KULAK'ers over. De man die deze studenten en hun proffen in de pas moet doen lopen, is campusrector Piet Vanden Abeele, tevens vice-rector van de K.U.Leuven en in een vorig leven nog decaan van de faculteit Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen aan de moederuniversiteit.

Joris Beckers & Kris Malefason

De pas blijkt een goedgezinde tred te zijn. Rector Vanden Abeele nodigt ons uit in zijn bureau: “Gooi jullie jas maar op tafel.” Op de vensterbank staan enkele cantusbekers, op het salontafeltje ligt een gitaarpartituur en voor één keer stelt Veto niet de eerste vraag.

Campusrector Piet Vanden Abeele: «Zijn jullie naar de Club Méditerranée gegaan?»

Veto: Club Méditerranée?

Rector Vanden Abeele: «Welja, zo noemen wij het studentendorp hier.»

Veto: Het is inderdaad enig in zijn soort. Bestaat er dan een concept of een filosofie van de Katholieke Universiteit Leuven Afdeling Kortrijk?

Rector Vanden Abeele: «Het is nu een kleine drie jaar geleden dat men mij gevraagd heeft of ik naar de KULAK wou komen. Onder andere omdat ik West-Vlaming ben. Ik heb ontdekt dat het ‘persoonlijke’ op deze campus de formule is die hem nuttig en aantrekkelijk maakt. Niet dat de campus voor iedereen geschikt is, maar voor wie het graag een beetje persoonlijker heeft, zijn er, zeker bij het begin van universitaire studies, heel wat voordelen.»

Slaagkansen

Veto: Hoe uit dat persoonlijke zich?

Rector Vanden Abeele: «Het persoonlijke heeft te maken met hoe de studenten onderling met elkaar omgaan. Ze hebben hun vrienden uit hun jaar zelf, maar er zijn ook de vele contacten over de faculteitsgrenzen heen. Dat is hier vooral het grote pluspunt. Dat heb je minder in een grote universiteit waar bijvoorbeeld medici alleen medici ontmoeten. Ik ben campusrector, maar ik geef ook nog les en als studenten me in de gang tegenkomen, dan spreken ze me heel vaak aan. Hier kennen de studenten, proffen en assistenten elkaar en zitten ze samen in de hal te praten, te drinken, maar soms ook uitleg te geven. Ik denk dat de lagere opgeefkansen en de hogere slaagkansen daar toch mee te maken hebben.»

«Soms komt men hier op zoek naar een eigen pedagogisch concept. De lessen worden echter niet anders ingevuld dan in Leuven. We hebben dezelfde syllabi en proffen van Leuven geven hier les en omgekeerd. Het is immers een belangrijke beleidslijn van de K.U.Leuven, dat alle residente professoren ook lesgeven of onderzoek doen in Leuven, zodat we hier niet op een eiland zouden zitten. Op de kleinere groepen na is er dus geen verschil. Misschien moeten we daar nog iets aan doen, maar jullie hebben met de studenten kunnen praten en ik moet toegeven dat zij allemaal zeer tevreden zijn. Dat is misschien opscheppen, maar ik hoor het ook van studenten die al in Leuven zijn. We moeten geen dingen anders gaan doen om toch maar te verschillen.»

Afstand

Veto: Hoe staan de Leuvense proffen tegenover de verplaatsing naar Kortrijk?

Rector Vanden Abeele: «Eerst en vooral zijn er de residente professoren die hier het ankerpunt voor de studenten zijn. De pendelaars morren aanvankelijk misschien, maar zij kijken na een tijdje uit naar het lesgeven hier. Als je hier doceert, kun je ervan uitgaan dat er — meer — interactie is tussen de prof en studenten omdat ze meer actief en betrokken zijn. Begeleide zelfstudie is hier echt mogelijk. Het is eigenlijk enkel de geografische afstand die doorweegt voor de proffen.»

Veto: Hoe komt het dat de studentenaantallen weer wat gestegen zijn?

Rector Vanden Abeele: «Enerzijds omdat de wind meezit en anderzijds omdat we goed hebben leren zeilen (lacht). Wij hebben de indruk dat het succes van de grote universiteitssteden verminderd is. Gent is een fantastische stad en oefent een grote aantrekkingskracht uit op de studenten in West-Vlaanderen, zeker in het noorden. Het gevolg is dat, naarmate de verknochtheid aan het katholieke en aan het instituut ‘K.U.Leuven’ afkalft, meer studenten andere universiteiten opzoeken. We hebben de indruk dat dat nu een beetje terugkeert en de aantrek van bijvoorbeeld Gent wat daalt.»

«Bovendien denk ik dat we ons anders hebben leren positioneren. We zijn minder een Zuid-West-Vlaamse campus, maar veeleer een opstapcampus. We proberen voor de eerste twee jaren van een universitaire studie zo veel mogelijk richtingen aan te bieden onder omstandigheden die beter dan elders zijn. Als je een achttienjarige bent die daar waardering voor heeft of gewoon minder zelfzeker bent, dan zorgen we hier voor voldoende contact en ondersteuning. Hier zal het niet voorvallen dat iemand zit weg te kwijnen op kot zonder dat iemand het weet.»

Stofzuiger

Veto: Hoe zorgen jullie ervoor dat de studenten na twee of drie jaar naar de K.U.Leuven afzakken?

Rector Vanden Abeele: «Iedereen gaat sowieso naar Leuven. Ze volgen hun vrienden, ze volgen hun lief en ook: heel de zaak ademt hier Leuven uit, natuurlijk.»

Veto: Hoe sterk is de band met de bedrijven en de streek in het algemeen?

Rector Vanden Abeele: «In onze Raad van Bestuur zitten verschillende bedrijfsleiders uit de streek. Ja, dat gaat hier behoorlijk goed. Het is wel zo: we trekken achttienjarigen aan, laten ze hun opstap doen en één van de verwijten die we hier krijgen is dat we een *brain-drain* veroorzaken door ze daarna te laten vertrekken. Dan zeg ik tegen die mensen: ‘Je zou toch niet willen dat we ze onder de kerktoeren houden?’ Met al die regionale universiteiten en ‘eigen volk hier houden’.»

“KULAK is veeleer een opstapcampus”

«Gelukkig durven de West-Vlamingen nog van Poperinge naar Leuven gaan. Hoeveel mensen uit Hasselt gaan in Gent studeren? Uiteraard moet de K.U.Leuven haar verantwoordelijkheid opnemen en zorgen dat er een terugstroming is van mensen die afgestudeerd zijn en die terug naar hun eigen regio trekken. De KULAK mag geen *stofzuiger* worden die jonge mensen opzuigt en naar Leuven brengt.»

«We zijn ons aan het beraden over een samenwerking met de hogescholen. Op tweehonderd meter ligt, bijvoorbeeld, de KATHO. We denken na over schakelprogramma's en investeringen in onderzoek. Er is ook de grensover-

“Het is een kleinigheid, maar het werkt. Het is West-Vlaams”

schrijdende context: op vijftien kilometer ligt een stad van twee miljoen inwoners en een universiteit op hoog niveau van honderdduizend studenten, namelijk Rijsel. De taal is een moeilijkheid, maar er gaan reeds Romanisten naar ginder om Italiaans te leren en er komen Fransen hier Spaans studeren. Het is een kleinigheid, maar het werkt. Het is West-Vlaams.»

Veto: We hebben tot slot gehoord over uw prestigieuze gangproject...

Rector Vanden Abeele: «Mijn gangproject? (lacht) Welja, we hebben hier een gang, de ‘Spina’, die gebouw A vooraan op de campus met gebouw B, in het midden van de campus verbindt. Om de band met de subfaculteit Geneeskunde aan te halen, wilden we die doortrekken tot aan gebouw C, die achteraan op de campus ligt. Mensen en bedrijven konden dan een aantal centimeters kopen en nu komt er dus een soort brugconstructie. Het is een project ter bevordering van contact, communicatie en cultuur.»

Presidium à la KULAK

Barbara Baert zit in de eerste kandidatuur Geneeskunde en zal volgend jaar het KULAK-presidium leiden. Bernhard De Muynck engageert zich voor het politieke aspect van het huidige presidium. Hij werkt momenteel zijn tweede kandidatuur Rechten af.

Veto: Hoe laat iemand die pas aan de universiteit studeert zich motiveren om preses te worden?

Barbara Baert: «Via de activiteiten ben ik dit jaar met het huidige presidium in contact gekomen en heb ik de werking leren kennen. Samen met vrienden heb ik dan een ploeg gevormd voor de verkiezing van het nieuwe presidium.»

Veto: Hoe is die verkiezing verlopen?

Barbara: «Er waren twee serieuze ploegen en één lolploeg ‘Harba-Sutra’ van een aantal tweedekanners Geneeskunde. Met onze ploeg ‘Switch’ hebben we het opgenomen tegen de ploeg ‘Sherpa’. We hebben een hele week lang activiteiten georganiseerd: gratis spullen uitdelen, een debat, een cantus waarvan elke ploeg een deel moest leiden... Dat was in de zweetkelder, op neutraal terrein. Daarna werd er dan een eerste keer gestemd en won ‘Harba Sutra’.»

Veto:... de lolploeg?

Bernhard De Muynck: «Natuurlijk, want zo wordt de kiesweek met een halve week verlengd en dat betekent: nog meer gratis en nog meer activiteiten.»

Barbara: «Uiteindelijk hebben we het dan in de tweede stemronde gehaald met 274 tegen 272 stemmen. Qua spanning en opkomst kan dat natuurlijk tellen.»

Zweetkelder

Veto: Wat is trouwens de ‘Zweetkelder’?

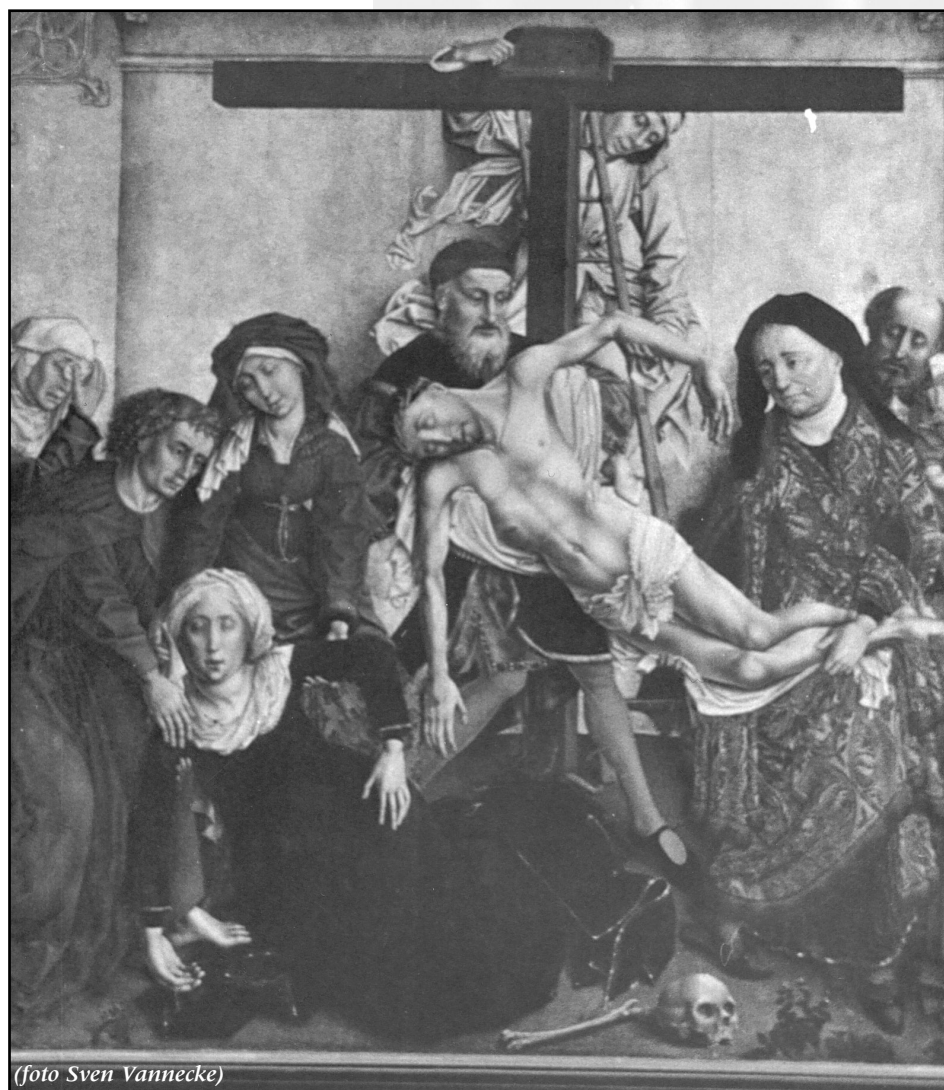
Bernhard: «De Zweetkelder is een fuikelder van de universiteit die we een dertiental keer per jaar mogen gebruiken om een feestje te organiseren. Het sluitingsuur is drie uur, maar een paar keer per jaar mogen we tot vier uur doorgaan. Daarna gaan we dan nog naar de plaatselijke cafés. In een hoek van de kelder is er ook nog een cafeetje ‘De Cantor’ dat we zelf uitbaten. De prijzen zijn telkens heel democratisch: 75 cent voor een pintje.»

Veto: Jullie verkiezen dus de gemoedelijkheid van hier bovenuitgaan in Kortrijk-city?

Bernhard: «Inderdaad. Hier is alles dichtbij en ken je veel mensen. Ook de rector is trouwens al eens langsgelopen op een cantus en hij heeft toen een ad fundum gegeven. Van onze kant hebben we dan weer meegedaan met zijn Spina-project en hebben we tien centimeter gang gekocht.»

(jb)

De toekomst van de godsdienstles

(foto Sven Vannecke)

Vanaf 1 september 2004 zal het vak rooms-katholieke godsdienst een hele omwenteling doormaken. Dan zijn de nieuwe leerplannen van kracht. Ze vervangen de vorige die nog dateren van het begin van de jaren '80. Het vak wordt pedagogisch aangepast aan de tijd. Wie zal godsdienst geven aan onze kinderen en hoe zullen ze het aanpakken? Kardinaal Danneels tekent enkele krijtlijnen in een conferentie, georganiseerd door de faculteit Godgeleerdheid.

Sven Vannecke

Wat verwachten de bisschoppen van de leerkracht rooms-katholieke godsdienst? "Voorreest dat er leerkrachten zijn en dat het goede zijn," aldus kardinaal Danneels, die heel even sloganesk wordt. Maar dan komen de nuances. Een goede leerkracht moet in de eerste plaats ingaan op de geluksvraag die jongeren bezig houdt. "Als de godsdienst niet gelukkig maakt, dan dient ze tot niets." De vraag naar het geluk is een levensvraag en de radeloosheid kan groot zijn wanneer men dat geluk niet vindt. Dat maakt van de

godsdienstlessen een uniek en complex gebeuren, precies omdat niet de kennisvraag maar de zijsvraag centraal staat.

Verlichting

Een godsdienstleerkracht moet binnen dit discours drie eigenschappen trachten samen te brengen: de les moet een evenwicht zoeken tussen informatie, educatie en getuigenis. De rooms-katholieke godsdienst bevat historische informatie, feiten die vragen om interpretatie. Een relevante brug slaan tussen het historische en dat wat voorbij de nuchtere feitelijkheid gaat — het transhistorische — is de bedoeling van de informatieve zijde van de godsdienstles. Deze relevantie veronderstelt ook dat men niet alleen het goede, maar ook het kwade van de voorouders vernoemt. De vrije wil biedt kansen, maar brengt ook fouten met zich mee en die mogen niet verdoezeld of ontkend worden.

Daarnaast is er ook een educatieve zijde. Niet het bekeren van leerlingen is het doel, maar eerder het *voorleven* van een ethiek die gebaseerd is op een mens- en wereldvisie, de mens die de christen tracht te zijn. Een belangrijk gegeven dat vandaag voor verwarring zorgt, is volgens de kardi-

naal de autonomie. Sinds de Verlichting lijkt het bijna onmogelijk om op een juiste manier om te gaan met autonomie. "Wie is de baas: ik of God?"

Het aanvaarden van God is niet de ontkenning van de autonomie. Integendeel: het draagt bij tot het mens- worden. Door een toetssteen te zijn, kan de leerkracht een levenshouding voorleven die het bestaan van God en het respecteren van zichzelf samenbrengt, niet als een tegenstelling, maar als een boeiende paradox.

De derde eigenschap van een goede godsdienstles is het getuigenis. Het mag merkwaardig genoemd worden, maar in het nieuwe leerplan voor RK-godsdienst wordt dit aspect niet uitgewerkt. Hiermee wil men vermijden dat het getuigenis vooral in taal zou worden gegoten, als een aspect van kennis. Het is beter dat een getuigenis spontaan gebeurt, vanuit een doorleefde houding.

"Een godsdienstles zonder getuigenis is als een zwemmer die de bewegingen op het bord tekent en die bewegingen dan op het droge maakt, maar niet de kans geeft om in het water te stappen." verduidelijkt kardinaal Danneels. In vrijheid en creativiteit kan elke leerling zelf keuzes maken. De leerkracht moet geen kameleon zijn, die zich aanpast aan de kleur van iedere omgeving. "Beter een kleurrijke tropische vogel dan een kameleon."

Argwaan

Er zijn verschillende maatschappelijke tendensen die het denken beïnvloeden. Men beweert dat het oog blind is voor wat het niet kan zien. Toch aanvaarden veel jongeren een hogere macht, iets dat ons overstijgt. Dit vaag instemmen, wordt tegenwoordig het "ietsisme" genoemd: er is iets. Neutraliteit is hier onmogelijk: ofwel aanvaardt men het bestaan van God, ofwel wijst men het af. Beide keuzes veronderstellen een bewuste stellingname die gebaseerd is op veronderstellingen die niet bewezen kunnen worden.

Het aanvaarden van het bestaan van God gaat echter gepaard met een ander probleem. Keuzes maken, is niet eenvoudig. Soms lijkt er zelfs een angst te ontstaan voor het nemen van een duidelijke keuze. Er is een breed gamma dat men onmogelijk volledig kan verkennen. Het engagement vergt energie en idealisme. "Het doen lijkt voor ons veel makkelijker dan het zijn," meent de kardinaal.

Wat minstens even gevoelig ligt, is de argwaan voor instituten, gezag, hiërarchie en traditie. Geloof beschouwt men liever als

een privé-zaak, als een persoonlijke houding, los van anderen. De verticale dimensie, de relatie tussen een mens en God, komt op de eerste plaats. Een horizontale dimensie, het vormen van een georganiseerde geloofsgemeenschap, ligt veel moeilijker.

Voetbal

De multiculturele samenleving hoeft voor katholieke scholen geen probleem te vormen. Er is plaats voor andere levensbeschouwingen binnen het vak rooms-katholieke godsdienst. Dat betekent echter niet dat islam en zedenleer een apart vak moeten worden in katholieke scholen. "Er is een voetbalmatch Anderlecht — Standard in het stadion van Anderlecht. De Standard-supporters zijn natuurlijk welkom, maar daarom hoeft Anderlecht ze nog niet op te nemen in het eigen bestuur," illustreert kardinaal Danneels.

"Beter een kleurrijke tropische vogel dan een kameleon"

De eigenheid en de identiteit van een school is volgens hem precies een pluspunt: het biedt de kans om van een school een project te maken. Kleurloosheid brengt zinloosheid. De optie voor het katholicisme hoeft geen breekpunt te zijn voor jongeren met een andere opvatting. Zo kan men bijvoorbeeld in hartje Brussel aan een overgrote meerderheid islamjongeren de zin en de betekenis van de Franse Revolutie verduidelijken. Openheid, ruimdenkendheid en respect maken een einde aan het risico van een monolithische levensbeschouwing. Voorzichtigheid is belangrijk.

Kardinaal Danneels sluit af met een goede raad voor elke leerkracht die radeloos op zoek is naar een inzichtelijke cursus: "Hoe dit begrijpelijk maken? Dat moet je niet aan mij vragen, maar aan Christus. Hij is er mee begonnen!"

Meer informatie over rooms-katholieke godsdienst in het onderwijs: www.kuleuven.ac.be/thomas. Op die website staat ook de opname van de volledige conferentie.

Australiana

Tegenwoordig kan je in het STUK niet alleen kunstenaars, maar ook hun beeldende kunsten gaan bewonderen. Je ziet er de adoratie van de onvermoeibare Jean Bernard Koeman voor zijn muze David McComb. Met 'A temporary monument for David McComb' palmt hij het hele gebouw in en maakt hij de liefde van de ene kunstenaar voor de andere tastbaar. Hij toont hoe ze mekaar inspireren en tezamen kunstgeschiedenis schrijven.

Koemans hart is groot: hij verzamelde zestien kunstenaars om McComb te gedenken. Voor sommigen van hen was de zanger van 'The Triffids' tot dan toe een notoire onbekende. Het stoorde niet. Wie zich laat leiden door het onbekende leert immers meer over de wereld dan wie zich verliest in een eindeloze herhaling van hetzelfde. Het dozijn werken zijn dan ook een dozijn unieke herinneringen aan de muze in elk van ons, die eventjes verdacht veel op McComb lijkt.

Enkel geesten oproepen, is nog een stap te ver. Alhoewel. Deze week spelen Bjorn Eriksson, Stef Kamil Carlens en de muzikanten van de Laatste Show Band 'A tribute to The Triffids'. De ongerepte Australische natuur, het grauwe van haar woeste vlakten, het pure van haar groene heuvelland, klinken als een schepping van McCombs muziek. Lijden en liefde zijn geboren in een Australisch schuurtje waar schapen geschoren werden en McComb 'In the pines' opnam. Nu staat het schuurtje op de binnenplaats van het STUK. Zonder McComb, en zonder schapen.

(ks)

De tentoonstelling loopt nog tot woensdag 19 mei. 'A tribute to The Triffids' kan je meemaken op donderdag 6 en vrijdag 7 mei, telkens om 20u30.

(advertentie)

RecuPC

RecuPC vzw
 Oude Diestsesteenweg 3
 3010 Kessel Lo (Leuven)
 Telefoon: 016/26.13.49
 Telefoon: 016/25.91.03
www.recupc.be
 Openingsuren winkel:
 Dinsdag - Zaterdag : 12-18

**Tweedehands-
toestellen**
1 jaar garantie

Laptops
 vanaf: 300,00 euro
 max.: 600,00 euro

Desktops
 vanaf 80,00 euro
 max.: 435,00 euro

Alle toestellen klaar voor kotnet.
 Gratis helpdesk.
 Eigen hersteldienst (lage prijzen).
 Prijzen en specificaties:
www.recupc.be

“Ik hoef geen kudde schapen als presidium”

Na vijf jaar vallen en opstaan is Didactica, de – op één na – jongste telg van de KHLeuven-kringen eindelijk de luiers ontgroeid. We vroegen ons af of Leen Weckhuyzen, preses nummer vijf in de rij, het leuk vond op het potje te gaan. En of ze toch niet stiekem bedwatert.

Liesbet Bex

Veto: Wat zijn voor jou de plus- en de minpunten van het presesschap?

Leen Weckhuyzen: «De sociale contacten zijn zeker een pluspunt. Je leert nieuwe mensen kennen, die op het einde van het jaar kameraden zijn geworden. Vooral de mensen die elke week naar de fakbaravond komen, leer je heel goed kennen. En het staat ook mooi op je cv later, al heb ik het niet daarvoor gedaan. Ik vind het vooral heel leuk om activiteiten te organiseren en dan te zien dat het telkens een succes is. Mensen die je komen zeggen dat je goed gewerkt hebt, dat ze zich geamuseerd hebben, dat geeft toch wel een grote voldoening.»

“Een dom blondje krijgt veel gedaan van een man”

«Dan de minpunten... je kan niet altijd in de les zitten, ook al zou je dat willen. Er is altijd wel iets te doen. En mijn punten zijn er zeker op achteruit gegaan. Niet dat ik zal buizen, maar ik merk toch een daling. Ik had me wel voorgenomen schoolwerk halvelings te laten voorgaan, maar uiteindelijk kwam Didactica toch op de eerste plaats. Maar de stages blijven toch belangrijker en die weken ging het dan wat minder, al had ik het geluk dat ik een sterk team achter me had, dat mijn afwezigheid tijdens de stageperiodes goed heeft opgevangen. Uit elke richting zat er wel iemand in ons presidium, zodat we nooit stilvielen tijdens de stages.»

Veto: Hadden je docenten er begrip voor dat je voorrang gaf aan Didactica?

Leen: «Ik heb er wel wat commentaar op gekregen. Maar ik verwittigde wel telkens op vooraf wanneer ik niet in de les kon zitten. De meeste docenten begrepen dat wel en vroegen dan zelfs aan mijn medestudenten om voor mij te noteren zodat ik niet te veel zou moeten missen. Eigenlijk is er op school maar één docent die me niet steunt. Verder ben ik heel blij dat zelfs de directeur me af en toe aanspreekt om te vragen hoe het gaat met Didactica.»

Prijs

«Het is ook wel eens voorgevallen dat ik tijdens de stage pas om drie uur uit de Weirdo's ben gesukkeld en te zat was om nog naar huis te rijden. Dan kreeg ik 's morgens wel de opmerking van de leerlingen dat ik er slecht uit zag. Ik had toen het geluk dat mijn mentor op die stage nog jong was en dus heel goed begreep dat je als leerkracht ook wel eens op stap gaat. Maar als ik een oudere mentor had gehad, had ik wel prijs gehad, denk ik.»

Veto: Heb je meer macht als preses?

Leen: «In zekere zin wel. Je kan binnen je presidium makkelijk je zin doordrijven. Ik hoef geen kudde schapen, maar het is toch

makkelijk als ze je direct volgen in je beslissing. Op school komen de studenten me ook vaak om raad vragen bij lesvoorbereidingen. Wanneer ze een probleem hadden met een docent kon het wel eens helpen als ik met die docent ging praten. Vooral op een cantus ervaar je de macht van een preses. Ik was erg nerveus voor mijn eerste cantus. Het was tenslotte de eerste cantus van Didactica in drie jaar. Maar toen ik met die hamer op tafel sloeg en het stil werd in de zaal, dat was dan toch het toppunt van macht.»

Zebbedees

Veto: Kan je een cantus vergelijken met voor de klas staan?

Leen: «Nee, in een klas ben je in de eerste plaats een begeleider, geen dictator. Als leerlingen iets willen vragen, moet dat kunnen. In een klas is interactie belangrijk. Ik haat het als mensen altijd doen wat ik zeg, ik ben wel een heel strenge leerkracht. Maar niet zoals op een cantus, waar je altijd gelijk hebt en waar je onredelijke straffen mag uitdelen.»

Veto: Maakt het uit of de preses een man of een vrouw is?

Leen: «Negen kansen op de tien zullen alle mannen hier 'ja' op antwoorden. Maar ik ben heel feministisch op dat vlak en volgens mij is een vrouw volledig gelijkwaardig. Dat een vrouw — bijvoorbeeld op een cantus — minder macht zou uitstralen, is onzin. Ik heb ook voor honderd man gestaan en misschien was het dankzij de steun van de andere presessen, maar die cantus is zonder problemen verlopen. Je moet daar ook niet als een zebbedees gaan staan, natuurlijk. Ik denk zelfs dat je als vrouw soms meer gedaan krijgt. Ik zou het zelf niet doen, maar vrouwen die met hun charmes uitpakken en het domme blondje uithangen, krijgen veel gedaan van een man. Maar mij is het altijd gelukt zonder de vrouw uit te hangen, maar door gewoon Leen te zijn.»

Veto: Had je een goed contact met de andere KHLeuven-kringen?

Leen: «Ik heb mijn best gedaan om op alle fakbaravonden aanwezig te zijn. Tijdens de examens heb ik dat voornemen wel even moeten laten varen, maar meteen daarna was ik weer bijna elke avond op stap. Dat werd wel geapprecieerd, Didactica was overal aanwezig. De relaties tussen de kringen waren dit jaar dan ook echt top. Met als gevolg dat er heel wat koppeltjes werden

verkeert' moeten afschaffen, omdat het gewoon te duur werd.»

“Ik ben heel feministisch”

Veto: Valt het presesschap wel te combineren met een relatie?

Leen: «Oei. Wel, ik had eerst een relatie met mijn schachtenmeester. Maar dat werd echt ondoenbaar. Hij kwam pas op de derde plaats, na het presidium en na het schoolwerk. En als we samen waren, praatten we ook steeds over het presidium. Dan heb ik ook nog met de preses van de Kelten verkeerd. Dat is niet stukgelopen omdat we beide preses waren. Hij drinkt graag een pintje en ik kan zelf ook wel wat verzetten. Dat is wel belangrijk, je moet als preses een lief hebben dat begrijpt dat je veel uitgaat. Nu heb ik een vriend die niets met het presidium te maken heeft, maar wel mee gaat fuiven. Hij vindt het ook leuk om te luisteren naar mijn verhalen over Didactica. Dat is nog het beste, denk ik, verkeren met iemand die niets met het presidium te maken heeft, maar wel mee plezier maakt.»

Veto: Vergroot het presesschap de erotische uitstraling?

Leen: «Het presesschap zelf niet, maar het lintje wel. Ik wou dat het niet zo was, maar vooral op fuiven heb ik gemerkt welk effect zo'n lintje kan hebben. Er zijn altijd van die onnozelaars die er veel voor over hebben om de preses te kunnen binnendoen. Het is niet zo dat ik aan elke vinger een gast hangen heb, dat wil ik ook niet. Ik denk trouwens dat vrouwen harder kicken op dat lintje dan mannen. Mannelijke presessen zullen wel meer last hebben van vrouwen die achter hun gat aanlopen omdat ze een lintje aanhebben.»

Bangelijk

Veto: Heb je ooit spijt gehad van je jaar als preses?

Leen: «Helemaal niet. Absoluut niet. Dat is echt het beste jaar van mijn leven als student geweest. Ik moest in het begin van het jaar kiezen tussen een Erasmusuitwisseling naar Zweden of preses worden. Maar zelfs mijn ouders gaven me de raad voor het presesschap te kiezen. Preses word je maar één keer. Ik ben heel blij dat ik niet op

dat ik te fanatiek was. Het leek soms of ik manager was van een groot winstgevend bedrijf. Ik sta er bijvoorbeeld op dat alle presidiumleden op de fakbaravond hun lint dragen, zodat ze makkelijk te herkennen zijn. Als iemand dat vergat, durfde ik wel eens uitvliegen en me erg kwaad maken. Ik heb geleerd iets gematigder te zijn. Op onze eerste fuif hebben we wel een blunder begaan. Heel Leuven zal ondertussen wel weten dat we die avond vergeten waren een dj te boeken. Ach, toen was Leen niet alleen aan 't wenen, maar ook aan 't hyperventileren en nu lachen we erom. Het is uiteindelijk nog een bangelijk goeie fuif geworden, dus dat voorval was snel vergeten.»

Coma

Veto: Ben je ooit ergens wakker geworden waar je het niet had verwacht?

Leen: «Nee. Daar ben ik wel heel blij om. Volledig in coma bezopen zijn, vind ik maar niets. Bier drinken, dat hoort erbij als preses. Je moet met je leden aan de toog kunnen hangen. Een preses die geen bier lust, dat staat ook niet. Maar je moet wel je grenzen kennen.»

Veto: Zijn de kringen nog belangrijk voor de gewone student?

Leen: «Er zijn altijd enkelingen, lintjes-haters die nooit naar activiteiten zullen komen. Daarnaast is er een grote groep studenten voor wie we als kring nog wel iets kunnen betekenen. Het is vooral belangrijk dat je als presidium een goed team vormt, zon-

“Een preses die geen bier lust, dat staat niet”

der je als een select groepje dikke nekken te gedragen. Je moet goede activiteiten organiseren en contact houden met je studenten. Op die manier blijf je als kring populair.»

Veto: Hoe zie jij het studentenleven binnen tien jaar?

Leen: «Volgens mij is het belangrijk dat de kringen van de KHLeuven hun krachten blijven bundelen, niet als één groot presidium, maar wel onder een koepel, zoals dat nu het geval is met OKeR. In vergelijking met de kringen van de unief zijn de presidia van de KHLeuven elk apart te klein om iets te betekenen. Maar als we blijven samenwerken zoals we dat nu doen en als we elkaar blijven steunen, dan kunnen we blijven groeien. Ik hoop dat de presidia van de KHLeuven ooit op gelijke voet komen te staan met die van de K.U.Leuven. Dat is waarschijnlijk ondoenbaar, maar misschien lukt het ons wel binnen tien jaar. Ik zou het super vinden moest de kloof tussen de hogeschool en de unief ooit verdwijnen, of tenminste kleiner worden. Daar kunnen wij als presidia aan mee-werken.»

Nieuwe vraag: Waarom zou je als presidium een lint dragen?

Foto Olivier Leirs

gevormd. (lacht) We hebben dit jaar de afspraken van 'zoveel bakken bier als je als presidiumlid met iemand van een presidium

Erasmus ben vertrokken. Zeker weten.»

Veto: Heb je ergens gefaald dit jaar?

Leen: «Ik heb wel eens te horen gekregen

Kruiswoordraadsel

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal

1 Zwarte professor? - Babbelaar 2 Vis - Goktoestel 3 Vroegere benaming Toledo - Weekdag 4 Koest - Kledingmerk 5 Buitenaards wezen - Eten voor vogels 6 Vrouwen hebben er doorgaans twee - Meubelstuk 7 Multiple sclerose - Rallyrijder 8 Onverstaanbare West-Vlaming - Pers. Vnw 9 Bedoelde - Archaische vervoeging van lidwoord 10 Haalt binnen - Sobere kwiet

Dries De Smet

Verticaal

1 Rustperiode - Weersinstituut 2 Klavierknop - Vrucht 3 Oosterlengte - Wet die in de komende maanden weer populair zal worden 4 Maakt - Natuurlijk logaritme 5 Met groen versieren - Werk van Verdi 6 Ooit - Meisjesnaam 7 Spoorwegmaatschappij in Nederland - Echter 8 Libische leider - Lidwoord 9 Schiereiland in Zuidwest-Azië - Grote plas 10 Laboratorium voor Micro-Biologie - Slap neerhangend iets

Agenda & Ad valvas

ALFA

• 04/05 om 20.00 u: 'Het laat-Romeins castellum in Oudenburg: nieuwe opgravingsresultaten op site Spegelaere', lezing door Sofie Vanhoutte (MSI 00.28).

FARMACEUTICA

• 06/05 Afzuip (Capsule).

Bericht

(gratis) fietsje gezond

De actie '(gratis) fietsje gezond' is een organisatie van DEPO en VELO vzw samen met de fietsendienst en de stadswachten, de preventiedienst en de Fietsersbond, en dit in het kader van het Platform LA21. Met deze actie willen ze niet alleen de slechte staat van veel fietsen onder de aandacht brengen en het belang van een degelijk fietsonderhoud benadrukken, maar wensen ze ook te wijzen op het feit dat rijden met een veilige fiets samengaat met een veilige en comfortabele fietsomgeving.

Studenten kunnen op woensdag 5 mei 2004 van 12u tot 14u terecht in Alma 2 en Alma 3 om hun fiets gratis te laten nakijken. Aan Alma 2 kunnen ze hun fiets ook laten graveren. Enkele medewerkers van VELO zullen een technische controle uitvoeren, kleine herstellingen doen en banden oppompen. Kleine defecten waarvoor geen materiaal nodig is worden onmiddellijk hersteld; grote mankementen worden aangeduid op een knipkaart. Terwijl de fietsen een verwenbeurt krijgen kan men in Alma terecht voor een fietsmenu. Bovendien krijgen de eerste 100 studenten die hun fiets laten nakijken een gratis ijsje.

Oplossing

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Z	A	P	A	T	E	R	O		M
2	E	R		T	I	N	E		H	O
3	T		P	O	P	I	D	O	O	L
4		G	A	L		G	E	V	E	L
5	S	A	P		P	M	N		P	E
6	L	E		L	E	A		Z	E	N
7	A	L	R	A	S		D	O	L	
8	P	L	A	S	T	U	I	T		K
9	E	E		S	E	I	N		D	O
10	N		J	O	R	D	A	N	I	E

Veto en Cinema Zed geven vijf duotickets weg voor "Les invasions barbares" op 6 mei om 20u.
Mail naar an@cinemazed.be met onderwerp 'Veto' en maak kans op een gratis filmavondje.

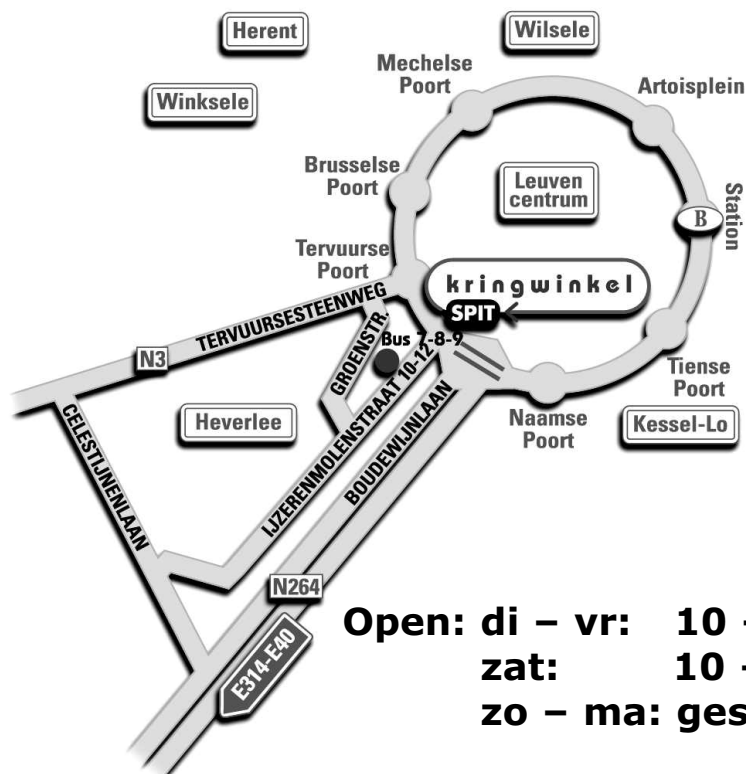
de kringwinkel

SPIT

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee
Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be

Open: di - vr: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo - ma: gesloten

ZED
CINEMA

PROGRAMMA VAN 5 T.E.M. 11 MEI 2004

WOENSDAG 5 MEI

20u SATYRICON
22u30 THIRTEEN

DONDERDAG 6 MEI

20u LES INVASIONS BARBARES
22u30 CRUMB

VRIJDAG 7 MEI

20u THIRTEEN
22u30 LES INVASIONS BARBARES

ZATERDAG 8 MEI

20u LES INVASIONS BARBARES
22u30 CRUMB

ZONDAG 9 MEI

20u THIRTEEN
22u30 SATYRICON

MAANDAG 10 MEI

20u SATYRICON
22u30 THIRTEEN

DINSDAG 11 MEI

20u CRUMB
22u30 LES INVASIONS BARBARES

LES INVASIONS BARBARES

Denys Arcand / Canada - Frankrijk / 2003 / 1u 39 min / Met: Rémy Girard, Stéphane Rousseau, Dorothée Berryman e.a.

Een vervolg op Arcand's "Le déclin de l'empire américain" uit 1986. Arcand laat de hoofdrolspelers van toen -een vriendengroep van linkse intellectuelen in Franstalig Canada -na bijna twintig jaar weer bij elkaar komen. Het idealisme van hun generatie is grotendeels verdwenen, het botst eenvoudigweg te veel met de wereld van nu...
Les Invasions Barbares won verschillende grote prijzen, de bekendste zijn wellicht de Oscar voor Beste Buitenlandse Film en de César voor Beste Film (2004).

THIRTEEN

Catherine Hardwicke / Verenigde Staten / 2003 / 1u 41 min / Met: Nicky Reed, Holly Hunter, Evan Rachel Wood, Jeremy Sisto e.a.

Tracey is een meisje van dertien die niets liever wil dan vriendjes worden met 'het coolste meisje van de klas', Evie. Maar Tracey heeft niet de juiste vrienden, niet de juiste look en wanneer Evie haar op een dag dan toch voorstelt om mee te gaan shoppen, kan haar vreugde niet op. De twee worden beste maatjes en ze verdoezelen hun onzekerheid en tienerangsten door zich massaal te storten op alles wat verboden is: piercings, uitdagende kledij, diefstallen, spijbelen, alcohol, drugs en jongens. Tracey's moeder heeft aanvankelijk niets in de gaten maar wanneer het goed fout begint te lopen, krijgt ze geen vat meer op haar ontspoorde dochter... "Een emotionele openbaring" (De Morgen)

SATYRICON

Frederico Fellini / Italië / 1969 / 2u 18 min / Met: Martin Potter, Hiram Keller, Max Born, Salvo Randone, Mario Romagnoli e.a.

DOCUMENTAIRE CRUMB

Terry Zwigoff / Verenigde Staten / 1995 / 1u 59 min

In 1968 zou Robert Crumb het imago van de in Amerika zo razend populaire 'comic book' voorgoed veranderen. De hoofdfiguren van zijn strips zijn geen actiehelden, integendeel; de strips zijn getekend in een rauwe stijl, die bol staat van absurde, vaak zwarte humor. Een gemeenschappelijke interesse in oude platen bracht regisseur Zwigoff (die eerder de comic Ghost World van Robert Crumb verfilmde) in contact met deze excentrieke tekenaar. Door hun jarenlange vriendschap kon Zwigoff de mensenschuwe Crumb overtuigen mee te werken aan deze documentaire. "Crumb is a brilliant chronicle of the life and twisted times of a most unlikely bad boy, a skinny, four-eyed, sex-obsessed misanthrope with no weapons to fire back at the society that rejected him save one: The nerd can draw." (Rolling Stone)

studio brussel msn DeMorgen passe-partout

CINEMA ZED (STUK)
NAAMESTRAAT 96
3000 LEUVEN

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 30
Nummer 23
3 mei 2004

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Kris Malefason

Redactiesecretaris:
Joris Beckers

Redactie:
Pieter Baert, Ben Deboeck, Kurt Smeets en Hanne Vermeiren.

Verantwoordelijke uitgever:
Joris Beckers

Medewerkers:

Joris 'Schwarzwald' Beckers, Cemil 'Meerdaelwoud' Belek, Liesbet 'Zoniën-woud' Bex, Ben 'Woudloper' Deboeck, Dries 'Schorrebos' De Smet, Wim 'Pluim' Gemoets, Kris 't Bosje' Malefason, Kurt 'Bos van Wallers' Smeets, Clara 'bos rozen' Vanmuysen, Sven 'Lappersfortbos' Vannecke, Ton 'Stef Bos' van Weel Jr., Hanne 'Beestenbos' Vermeiren en Geert 'Kijfbos' Verschoren.

Doka:
Olivier Leirs en Björn Willems.

Cartoons:
Sh3L14C

DTP:
Joris Beckers, Ben Deboeck en Kris Malefason.

Eindredactie:
Kris Malefason

Internet:
<http://www.veto.be>

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

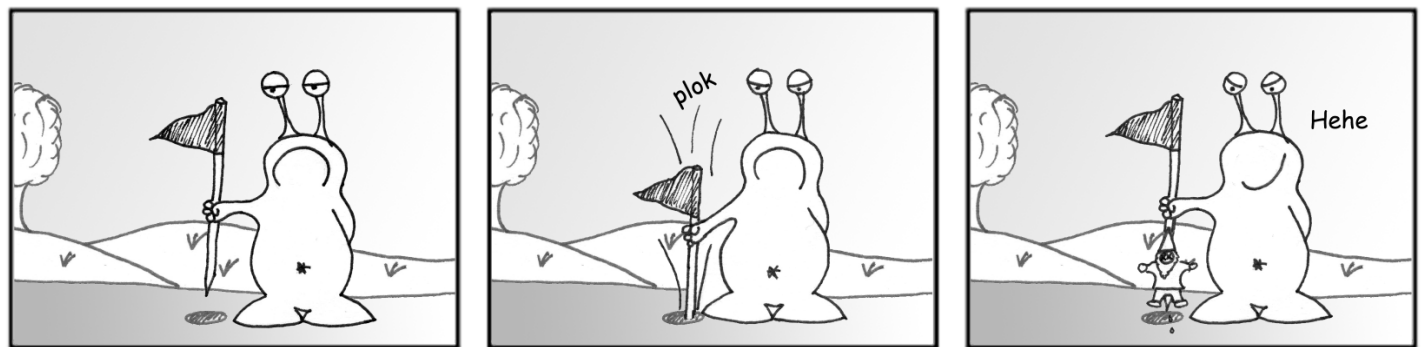
Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, puitschepers, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen ingestuurd worden tot vrijdagmiddag 14u op veto@veto.be.

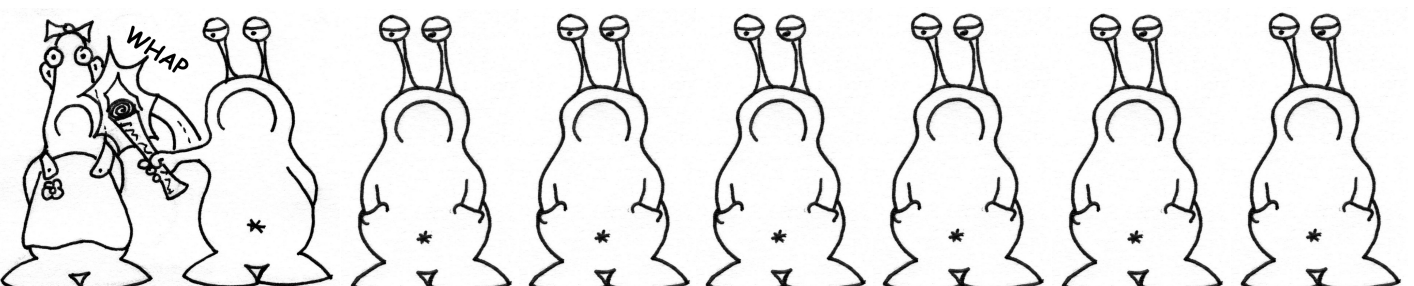

www.shellac.be

G(e)spot: Grote Markt people in motion

foto's: Olivier Leirs

"Dit gaat verder dan overleven"

Vraagje: Hoe kan je van een verfijnde keuken genieten én hierbij de nodige glazen champagne nuttigen zonder ook maar het kleinste deel van je studentenbudget aan te spreken? **Antwoord:** Zoveel mogelijk recepties afschuimen! Onder de indruk van zo'n proletarische levenswijze besloot Veto een avond in de voetstappen van de receptiologen te treden op een doctoraatsreceptie in de universiteitshallen.

Clara Vanmuysen

De kleerkast werd opengesmeten en het mooiste strikje uitgekoken. Verder het *onopvallend-staan-wezen* even geïmiteerd, met bijpassende *ik-doe-dit-elke-dag-blik*. Frietkotafspraak gemaakt voor later op de avond, wegens niet echt overtuigd van het hongerstillende effect van een receptie. Na een blik op de receptiologie-webstek op de vraag gesteld of de aanwezigheid van een link naar de "werklozenbond" ons iets zou moeten vertellen over het verdere verloop van de avond in het bijzonder, en het leven van de leden van dit clubje in het algemeen. Blik wordt scherpgesteld op oneindig, verstand op nul — dit zal binnen de kortste keren essentieel blijken. Het is net niet zo spannend als binnendringen op de Oscars, maar toch zitten we met de kriebels.... Even later zal echter blijken dat je in een overvolle aula zelfs meer kans hebt om opgemerkt te worden door je bijziende prof dan op een receptie waar je *niet* thuishoort.

Dinsdagavond half zeven, de receptiologen troepen samen voor de poort van de universiteitshallen om nog maar eens een receptie op hun palmares te schrijven. Verwachtingen worden aangescherpt, knorrende magen nog even gestild, terwijl de receptie van de vorige avond nog even een nabespreking krijgt en een korte geschiedenis van de receptiologie wordt geschetst.

Toon: «Gisteren in het Zoölogische Instituut waren we iets te laat. We hebben toen maar aan de enige persoon die nog in de aula was gevraagd waar de receptie was... Dit bleek de doctorandus te zijn. Toen zijn we maar naar huis gegaan.»

Veto: *Wat is de frequentie van het aantal recepties dat jullie per week doen?*

Toon: «Een drietal per week, meestal twee in de universiteitshallen en één in het kasteel van Arenberg.»

Jo: «We doen er toch zo'n vijftig-, zestigtal per jaar.»

Veto: *Welke locatie is volgens jullie het best voor een receptie?*

Toon: «Het kasteel van Arenberg is toch wat specialer. Zo'n glaasje champagne op het terras dat heeft iets *verfijnds*.»

Koen: «Maar in de universiteitshallen voelen we ons wel meer op ons gemak. Dit is onze tweede thuis.»

Veto: *Krijgen jullie hier dan steeds hetzelfde eten?*

Toon: «De mensen van de catering beginnen ons wel te kennen. Maar bij de doctoraten kan er echt wel veel verschil zijn, we hebben zo eens een Chinees gehad en die had echt wel specialiteiten, litchi-wijn bijvoorbeeld. Dat was echt wel kwaliteit.»

Puree

Veto: *Wat is jullie lievelingshapje?*

Koen: «Op de receptie van Lovanium was het echt wel goed. Er waren Afrikaanse hapjes, een beetje van alle werelddelen wat specialiteiten. Verscheidenheid is het beste.»

Toon: «De laatste tijd is er een trend om, als de receptie niet zo laat is, een halve maaltijd te serveren. Dat vind ik niet slecht, maar dan toch wat minder puree misschien.»

Veto: *In feite betaalt de doctorandus zelf zijn receptie. Bevalt dit proletarische bestaan jullie?*

Toon: «We hebben daar weinig problemen mee. Trouwens, na een tijdje wordt het wel prestige als wij er zijn, want als wij op een receptie komen wil dat zeggen dat het een goede receptie is.»

Tijs: «Want als het geen goede receptie is, gaan we gewoon naar de volgende. Vanavond gaan we ook nog naar een andere receptie. Vaak zijn er twee of drie per avond.»

Koen: «Vaak worden we door de butlers getipt wanneer er nog andere recepties zijn.»

Veto: *Was het de honger die jullie dreef of is er een andere oorsprong van het receptie-concept?*

Toon: «Jeroen en zijn vrienden hadden een groepje dat ze *Margalev* heetten, *marginaler gaan leven*. Ze hadden ook een webstek. Maar vorig jaar zijn die mensen bijna allemaal naar het Oostblok getrokken *uit sympathie*. Toen hebben wij het overgenomen. Vorig jaar kwamen we zo nu en dan al eens

Toon: «Zeg nooit (!) ober tegen een butler. Aan de Leuvense universiteit hebben de recepties een zekere standing en zijn er altijd butlers aanwezig. Je moet overigens steeds even kijken wie de doctorandus is, zodat je hem proficiat kan wensen.»

Eenmaal in de bovenzaal van de hallen plaatsen de receptiologen zich strategisch tussen het langzaam binnendruppelende publiek. De kunst van het in de omgeving opgaan en die van het profiteren gaat blijkbaar hand in hand. Geen vuilte aan de lucht, wij krijgen evenveel — en zelfs meer, de receptiologen onderhouden immers intieme relaties met bepaalde butlers — hapjes aangeboden dan de echte geïnviteerden en onze glazen worden meermaals gevuld met godendrank naar keuze. Wanneer een oud heertje met een glas in de hand een beetje verloren naar zijn gezelschap zoekt en een kennis hem bij de arm wegleidt, merkt Toon op dat "deze al gesnapt is".

Veto: *Wat is normaal gezien het ledenaantal van jullie groepje receptie-hobbyisten?*

Toon: «Meestal zijn we met een man of vier, vijf, maar soms kan ons aantal toch tot een vijftiental personen oplopen.»

Koen: «Soms zijn we zelfs met meer dan de familie van de doctorandus.»

Jeroen: «Op het einde van het jaar doen we trouwens een *special*. Dan staat er een tent waar regelmatig recepties zijn, want alle kringen studeren dan af. Dan doen we op vier dagen tijd toch een vijftien- à zestiental recepties.»

Opener

Veto: *Hebben de heren nooit een kater, ten gevolge van het overmatige drankgebruik?*

Wouter: «De drank is meestal beter dan als je hem zelf zou kopen, van goeie champagne heb je geen kater.»

Verschillende butlers circuleren door de zaal met een heerlijkheid aan hapjes. Het is tijd om de tactiek van zoveel mogelijk van dat lekkers te bemachtigen uit de doeken te doen.

Koen: «Wanneer er een butler met een schotel aan-

komt, open je het groepje een beetje, je wijkt met twee eigenlijk een beetje achteruit zodat de butler in kwestie zijn ronde kan maken en iedereen kan bedienen. Wanneer de laatste bediend zijn, laat je de ober weer verdergaan. Dat noemen we de *opener*. Er is dan ook nog de *abrupte opener*, als je de butler in feite te laat gezien hebt, maar toch snel nog iets wil meepikken. Ten slotte is er ook de *sluiter* wat eigenlijk hetzelfde is als de opener met het verschil dat je dan de butler insluit, zodat je kunt blijven eten.»

Tijs: «Dan moet je wel eerst even proeven of het lekkere hapjes zijn.»

Veto: *Er kan wel eens iets mislopen bij het stiekem infiltreren in een receptie. Wat is jullie grootste blunder?*

Toon: «Ik die in de Arenberg piano begon te spelen. Toen zijn we wel buitengevlogen.»

Jeroen: «Toen we probeerden bij het gezelschap van Mark Eyskens aan te sluiten om zo de receptie binnen te raken zijn we ook onderschept. En occasioneel valt er wel eens een glas...of een persoon.»

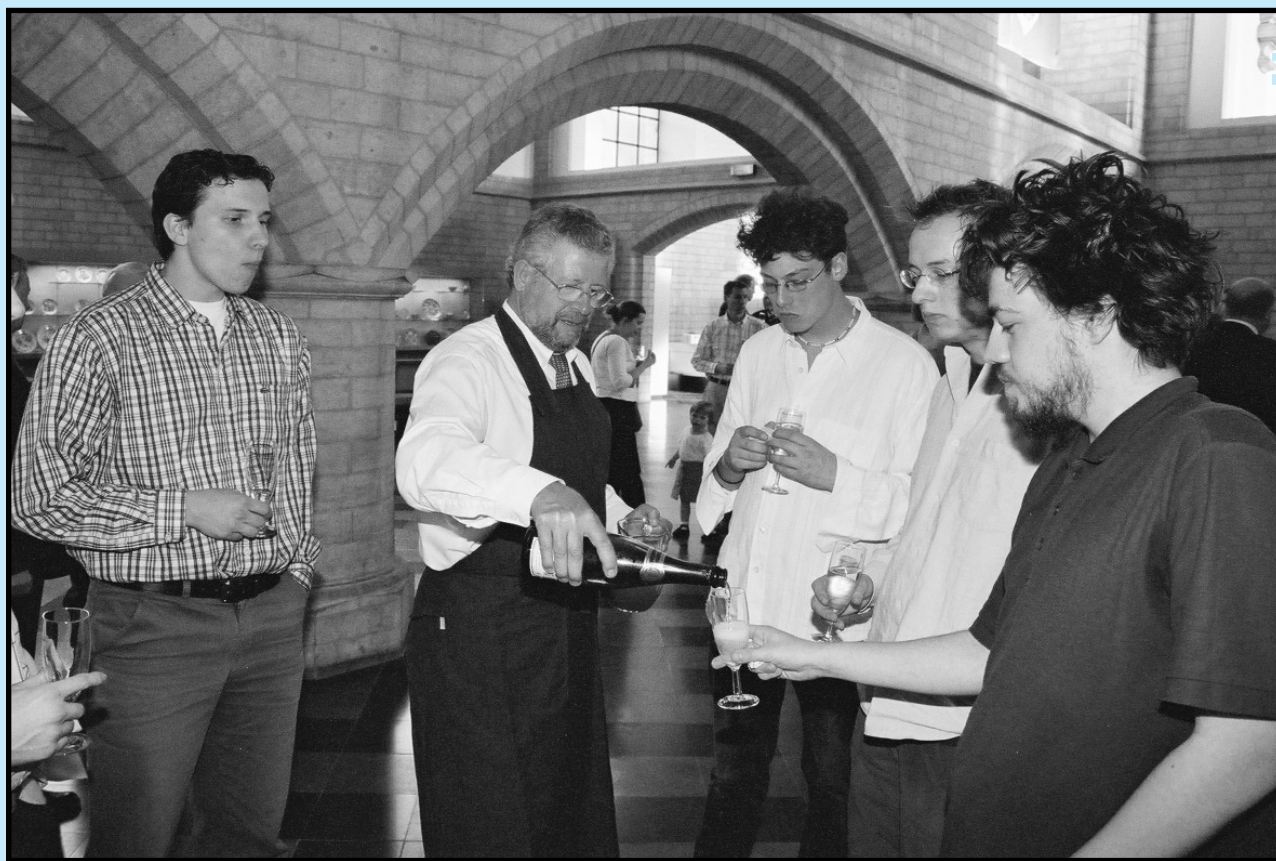
Wouter: «De beste familieleden zijn trouwens de grootmoeders. Soms denken ze dat we één van hun kleinkinderen zijn en dan vragen ze of we met Kerstmis zeker komen.»

Tijs: «Het is beter dan op café. Gratis eten en drinken en niemand die je pint omstoot.»

Beetje bij beetje kunnen we een profiel schetsen van de gemiddelde receptioloog: hongerig, P-magazine-liefhebber, aanhanger van de *stevaertiaanse* 'alles gratis' leuze, proletariër in hoofdberoep, student in bijberoep.

www.receptiologie.tk

www.veto.be/jg28/veto2822/weekzondergeld.html

(foto Björn Willems)

kijken naar een receptie. Vanaf dit academiejaar zijn we er echt *professioneel* mee bezig.»

Jeroen: «Het idee komt in feite uit Veto (*Veto Jg 28 nummer 22, red*). Enkele jaren geleden was er een artikel over hoe een week te overleven in Leuven zonder geld uit te geven. Daarbij werd ook de tip gegeven om naar recepties te gaan. Vanaf toen zijn we er concreet mee begonnen.»

Tijs: «Dit gaat wel verder dan *overleven*.»

Veto: *Op jullie site is er een categorie 'BV van de maand'. Hebben jullie al veel BV's tussen pot en pint gevat? Is er een all-time-favourite?*

Toon: «Even nadenken... premier Verhofstadt, Hugo Claus, Rick de Leeuw, Jan Houtekiet. Er zijn er zoveel. En Wouter... Wouter *Woestijnvis*, Frank Boeijen, Jacques Rogge, Mauro Pawlovski, Conny Palmen, Rocco Granata en die van Praga Kahn, *Maurice*.»

Koen: «En Jan Mulder, dat was echt wel de tofste.»

Toon: «Nog een kleine anekdote over Hugo Claus. We waren op de receptie waar hij die beroerte heeft gehad. Hij werd toen binnengebracht, een beetje *waggel-waggel*. Toen hebben we een handtekening gevraagd, het was een heel bizarre handtekening. Ik denk dat die later nog heel veel geld gaat opbrengen.»

Butler

Ondertussen klinkt er bovenaan de — overigens erg imposante — trappenhall applaus. Snorren worden gladgestreken, *toastellebogen* gestretcht, het echte werk kan beginnen. Toch is er volgens de experts nog enig geduld vereist.

Jo: «Er kan nog vijf keer applaus komen, na iedere paragraaf.»

Je ziet de oerdrang in hun ogen, die van het luipaard dat op jacht is naar een gemarineerde struisvogelsteak, want deze mannen jagen mét luxe naar voedsel — en waarschijnlijk ook naar vrouwen, op recepties zijn die namelijk beter uitgedost.

Voordat we de trap naar het rijk der champagnebubbels bestijgen, worden Veto nog de laatste kneepjes van het vak bijgebracht. Kwestie van niet uit de toon te vallen tussen deze *professionals*.

"Het is een prestige als wij er zijn"

"Niemand die je pint omstoot"